

POMPIERII ROMÂNII

— tradiție din 1929

numărul 4-2020

revistă editată de

INSPECTORATUL GENERAL PENTRU SITUAȚII DE URGENȚĂ

REDAȚIA

redactori:

colonel Daniela **SILVI**

plutonier adjutant șef Sebastian **FURNEA**

corector:

plutonier adjutant șef Daniel **MĂRGELATU**

fotoreporter:

plutonier adjutant Claudiu **BRANISCHI**

distribuție:

Nicoleta **NIȚU**

foto coperta 1:

UPS cu sprijinul Muzeului Național al Unirii Alba-Iulia

Cuprins

ANIVERSAR

- Ziua Națională – vibrația din inimi de români - 4
- Pasiunea care a imortalizat istoria - 10

DESPRE NOI

- Fiorii dorului - 12
- Pasiunea dincolo de gradul profesionalismului - 16

EROII DINTRE NOI

- Introducere - 20
- Grigore Vladimir - 22
- Nicolae Căplănuși - 23
- Mihai Brăgărea și Costinel Cîrstea - 24
- Iacob Handrea - 25

DEZVOLTARE INSTITUȚIONALĂ

- Concept modern integrat pentru managementul situațiilor de urgență - Viziune 2020-1- 18

EVENIMENTE

- Agenda numărului de revistă - 26
- Trei decenii SMURD - 30

PREVENIRE

- Incendiile la locuințe curmă vieți - 34
- Prevenția – un instrument la îndemâna fiecăruia - 38
- Ai grijă la cea mai mare grijă: siguranța copilului tău! - 40

PREGĂTIREA PERSONALULUI

- Antrenamentul, pasul către desăvârșirea profesionalismului - 42
- Conflictul muncă-familie – situația când rolurile se întrepătrund - 46

IN MEMORIAM

- Radu Anton - 48
- Gheorghe Popa - 52

DIN TRECUTUL NOSTRU

- Fotografia de colecție: Pompierii români de altădată - 52
- Piesa de colecție: Drapelul Asociației Arcășești din Bosanci - 54
- Povestea de colecție: Căpitanul Pavel Zăgănescu -
Scurt popas în București – odinioară - 56

DIN PARTEA REDACȚIEI

- Gânduri bune și nemărginită grațitudine - 58

Ziua Națională

Ziua Națională, prin însemnătatea ei, accentuează vibrația din inimile românilor de pretutindeni. Această vibrație emană, ca de fiecare dată, dragostea de țară, de tradițiile strămoșești și de înaintașii care s-au jertfit pentru România.

Năzuințele de unire, datează din vremuri îndepărtate, iar strămoșii noștri s-au jertfit și au îndurat mult pentru a atinge libertatea și independența, acele sentimente de neprețuit care, uneori erau atât de greu de realizat încât o simplă suflare pe buzele tremurânde le putea spulbera.

Victoriile armatei române în timpul mării conflagrații mondiale, constituirea de adunări legislative în provinciile locuite de români, acțiunile diplomatice ale oamenilor politici din aceste provincii, votul dat de populația românească în favoarea realizării unirii, au fost cele care au permis unirea teritoriilor locuite de români în ziua de 1 decembrie a anului 1918.

De atunci, toate armele țării participă, an de an, la festivitățile organizate pentru aducerea aminte a acelor momente de o importanță deosebită.

În ultimii trei ani, Ziua Națională a avut ceva aparte, de fiecare dată o însemnătate specială. Dacă acum 2 ani aniversam Centenarul Marii Uniri, anul trecut se împlineau 3 decenii de la Revoluția din 1989, cea care a deschis drumul libertății și democrației, anul acesta

aniversăm această zi altfel, mult mai diferit. Și nu pentru că este Centenarul recunoașterii internaționale a Marii Uniri Naționale, prin Tratatul de la Trianon, semnat la 4 iunie 1920. Altul este motivul...

Toate cele cu care eram obișnuiți, cele pentru care ne îndreptam emoționați, curioși și nerăbdători spre Arcul de Triumf sau în Capitala Unirii... nu-s! Și nu pentru că nu avem cu ce ne mândri, ci pentru că afară, perfid, există un inamic de temut cu care ne luptăm încă de la începutul primăverii.

Până anul acesta omagiam, cu ocazia Zilei Naționale, eroii care au scris cu fapte de vitejie și au plătit prețul suprem pentru ca noi să avem o țară, un nume, o identitate. Acum, la finalul anului 2020, pe lângă elogiile aduse celor care și-au dat viața pentru un viitor mai bun, să aducem o deplină considerație celor care salvează viețile pentru un viitor mai sigur. Cei care poartă în suflet semnele unei noi arme, echipați cu ținuta albă și specializați să lupte altfel, nu cu arme convenționale, nici cu utilaje grele, ci cu tehnică digitalizată și medicația.

Fiecare epocă are momentul său culminant și fiecare generație are eroii săi! Astăzi ne este dat să fim martorii luptelor duse în tranșeele săpate în spitale cu această amenințare a inamicului invizibil. Efortul tuturor este unul uriaș!

vibrația din inimi de români

autor: plutonier adjutant șef Sebastian FURNEA, UPS

În acest an, cu toții am avut de suportat consecințele pandemiei și măsurile restrictive menite să diminueze efectele acesteia, fiind nevoiți să renunțăm la viața cu care eram obișnuiți pentru a ne proteja sănătatea. Cu toate acestea, foarte mulți curajoși s-au aflat în prima linie, luptându-se cu virusul și boala, pentru viața și sănătatea semenilor.

Poveștile copleșitoare ale prezentului despre oameni simpli, despre oameni care își dau mâna pentru a-i ajuta pe ceilalți, despre oameni care se oferă voluntari, despre oameni care donează câte un strop din viață pentru semeni și pentru spitalele aflate în dificultate, totul pentru a „săpa” împreună un front comun de luptă împotriva inamicului. Aceasta este unirea românilor din acest an!

Noi, cei din linia întâi a situațiilor de urgență, ne-am angajat să fim în slujba cetățenilor pentru a le oferi siguranță, normalitate și încredere. Însă, pentru atingerea oricărui țel măreț sunt necesare sacrificii. Acestea de fapt, definesc actele de eroism care dau sens României. Avem obligația de a nu uita, de a ne aminti cu recunoștință, prețuire și respect de toți cei căzuți la datorie, sau răniți în misiunile lor nobile pentru salvarea semenilor, precum și de familiile lor.

Medici, asistenți, pompieri, voluntari, piloți, polițiști, jandarmi și militari au format un front comun pentru a duce această luptă în care să salveze cât mai multe vieți. Ei au fost și vor rămâne sprijinul și speranța semenilor. Ei sunt cei care au meritat, merită și vor merita totul! Căci viața e totul, fără ea absolut toate pălesc și nimic nu mai are valoare!

Amintind despre sacrificiul suprem al înaintașilor noștri și onorând memoria acestora, există convingerea că și de această dată vom reuși! Lupta aceasta ne obligă să avem încredere că vom învinge! Uniți, solidari și hotărâți, noi românii, vom trece cu bine și peste această perioadă, la fel cum, de fiecare dată, am depășit fiecare moment dificil în parte. Nu ne temem pentru viitorul nostru pentru că, prin această unitate, îl construim împreună!

Ziua Națională a României este momentul care ne motivează, ne unește, ne întărește și ne face să credem în valorile și idealurile noastre comune sunt demne de vitejii noștri străbuni.

La mulți ani, români!

La mulți ani, România!

foto: Președinția României

Arcul de Triumf, simbol al sacrificiului și speranței națiunii române, Piața Unirii din Alba-Iulia, Mormântul Ostașului Necunoscut din București, Parcul Crâng din Buzău, Monumentul Eroilor Cavaleriști de la Oituz și multe alte locuri din țară au o deosebită semnificație, o greutate aparte, prea cunoscute publicului larg și vizitate cu ocazia Zilei Naționale de toți cei care obișnuiau să se adune plini de emoție pentru a se bucura de trecerea în pas cadențat a coloanei de bravi militari cu bărbiile ridicate, cu armele la piept și urmași de tehnica de luptă.

Toate aceste locuri au fost în acest an... lipsite de vibrațiile inimilor patriotice, lipsite de farmec, dar pline de recunoștință! În 2020 nu au defilat nici militarii, nici tehnica de luptă terestră sau aeriană. Festivitățile organizate au fost restrânse, cu participarea unui număr redus de oficialități.

Cauza o știm cu toții, înțelegem măsurile ce trebuie luate cu strictețe pentru protejarea sănătății noastre și a celor dragi. Pentru aceasta, în fiecare zi, bărbați și femei, plini de curaj și cutezanță, se aruncă în lupta vremurilor noastre și, prin salvarea semenilor, duc mai departe idealurile de unitate și unire care s-au împlinit în acel neasemănat, incomparabil, de neuitat 1 decembrie 1918.

Nimic nu ne poate ține departe de a celebra realizarea Marii Uniri, nimic nu ne poate împiedica să ne aducem aminte de toți cei care, cu credință, viziune, abnegație și jertfă, au contribuit la desăvârșirea României.

Suntem mai mult decât datori să păstrăm libertatea, unitatea și independența, câștigate cu prețul vieții înaintașilor noștri, și să ne cinștim așa cum se cuvine eroii care au redat națiunii române mândria și onoarea.

Astfel, de Ziua Națională onorăm meritele celor care își pun permanent viața în slujba poporului și a gliei strămoșești, cei aflați mereu în linia întâi, cei care luptă neobosit pentru viață, de multe ori riscându-și propria siguranță.

Prin acțiunile de zi cu zi, de la o misiune la alta, se scrie, discret, istoria noastră, de care urmașii vor fi mereu mândri și datori să o transmită, prin fapte, generațiilor viitoare.

foto: plutonier adjutant Claudiu BRANISCHI, UPS

Chiar dacă acest an a fost foarte restrictiv din punct de vedere al evenimentelor cu public numeros, nu se putea trece peste importanța deosebită prilejuită de Ziua Națională, pentru a continua tradiția de a onora meritele celor care și-au pus viața în slujba semenilor.

Curajul, responsabilitatea, altruismul sunt valori definitorii ale celor care, în această perioadă de grea încercare, oferă speranță și solidaritate.

Astfel, cu prilejul Zilei Naționale a României, în semn de apreciere pentru implicarea și profesionalismul de care au dat dovadă, pentru efortul important depus în contextul măsurilor de combatere a pandemiei COVID-19, Președintele României, domnul Klaus Iohannis, a conferit:

- Ordinul „Meritul Sanitar în grad de Cavaler” domnului doctor Raed Arafat, secretar de stat, șef al Departamentului pentru Situații de Urgență;

- Ordinul „Meritul Sanitar în grad de Cavaler cu

însemn pentru militari”, domnului colonel Marius Dogeanu, domnului colonel Vasile Petre, ambii din cadrul SAEARI - IGSU și domnului locotenent-colonel Nicolae Stroescu din cadrul ISU Sibiu;

- Medalia „Meritul Sanitar clasa a III-a cu însemn pentru militari” domnului plutonier adjutant șef Teodor Popovici din cadrul ISU Bihor și domnului plutonier Costel Străinescu din cadrul Bazei pentru Logistică a IGSU.

De asemenea, Președintele României, domnul Klaus Iohannis, a semnat decretul de avansare la gradul de general-maior domnului Dan-Paul Iamandi, inspector general al Inspectoratului General pentru Situații de Urgență.

În data de 2 decembrie a.c., tot cu prilejul mării sărbători naționale, la sediul IGSU a avut loc un alt moment marcant și deosebit de important în viața oricărui militar: înaintarea în gradul următor

înaintea expirării stagiului minim în grad a celor care au manifestat dăruire, devotament și seriozitate în îndeplinirea sarcinilor încredințate atât la nivel național, cât și internațional.

Ținând cont de măsurile de răspândire a noului tip de coronavirus, audiența s-a rezumat doar la cei implicați direct în această activitate. Conducerea IGSU a recompensat cu noi grade 72 de ofițeri, 7 maiștri militari și 195 de subofițeri care, prin efort susținut și perseverență, au contribuit la creșterea și dezvoltarea instituției, în domenii de activitate diverse.

În deschidere, domnul general-maior Dan-Paul Iamandi a dat citire ordinilor de avansare în gradul militar următor pentru 17 ofițeri și 6 subofițeri din cadrul IGSU, după cum urmează: în gradul de colonel, Sorin Bărbieru - DRU, Silvia Creangă - CON, Mirela Gheorghe - DF și Ciprian Monoranu - DPIRC; în gradul de locotenent-colonel, Nicușor Ioniță - CON, Sorin Moroianu - DPIRC, Bogdan Neagoe - DL, Nicoleta

Platon - SJ, Alexandru Poșircă - DPEMSE și Adrian Stoian - CON; în gradul de maior Ionuț Brehui - CON, Mariana Craioveanu - DPIRC și Liliana Crăcănel - PSIH.; în gradul de căpitan, Alexandru Iacob - DPFE, Șerban Nuțadis - SAP, Laurențiu Păsărică - IP și Gabriel Vlase - SAP; în gradul de plutonier adjutant șef, Liviu Anghel - CON, Bogdan Constantin - CON, Stan Dumitru - CON și Justinian Oprica - DF; în gradul de plutonier adjutant, Mihaela Bungheza - DRU și Narcis Turlea - CON.

Momentul avansării a fost unul emoționant, ca de fiecare dată, iar în ciuda măsurilor impuse, a adus, cu siguranță, pe sub măștile de protecție, zâmbete pe chipurile celor prezenți.

La final, inspectorul general le-a transmis felicitări tuturor celor care vor purta cu onoare noile grade militare, privind cu mândrie și responsabilitate recompensele muncii lor.

Sincere felicitări!

Pasiunea care a imortalizat istoria

autor: plutonier adjutant șef Sebastian FURNEA, UPS
foto: Muzeul Național al Unirii Alba-Iulia

Istoria se scrie cu fapte prin cuvinte și imagini, iar acestea sunt puse deoparte, în pagini, pentru ca generațiile viitoare să cunoască, să nu uite și să clădească un viitor mai bun.

1 Decembrie 1918, începutul României moderne, are multe povești. Una dintre ele este cea a lui Samoilă Mârza, ținut minte de istorie ca „fotograful Unirii”. Datorită lui putem vedea cu ochii noștri, după secole, fotografiile imortalizate de la marele eveniment național. La fel ca și alți oameni care au făcut lucruri mărețe, nu a avut o viață ușoară, dar a avut voință.

Născut în 18 septembrie 1886 în localitatea Galtiu din județul Alba, a rămas orfan de mamă încă de când era copil. Tatăl său, Ștefan, s-a recăsătorit și a mai avut șase copii, alături de cei patru din prima căsătorie.

Samoilă a urmat șase clase primare la „Școala poporală confesională română unită” din satul natal, apoi a urmat liceul la Alba Iulia. Între anii 1909 și 1911, a făcut ucenicia alături de fotografii sibieni, de la care a deprins tainele acestei meserii. Și-a cumpărat un aparat de fotografiat, cu prețul obținut din vânzarea a doi boi din grajdul tatălui său. Era acel aparat care urma să îl însoțească pe artist peste tot, în toată viața lui, ca mai apoi să devină piesă de referință al Muzeului Național al Unirii din Alba-Iulia.

În 1914 a fost recrutat în armata austro-ungară și trimis pe front în Galiția, o regiune istorică împărțită între Ucraina și Polonia, apoi în Riga, capitala Letoniei. În 1916, când România a intrat în război, Samoilă Mârza a fost trimis în Italia pe front, unde a intrat în serviciul topografic și fotografic al armatei. A avea 30 de ani.

Finalul războiului l-a găsit pe Samoilă Mârza la Trieste de unde a plecat la Viena, în urma retragerii militarilor români. Acolo a reușit, în 14 noiembrie 1918, să surprindă trei clișee fotografice care imortalizau sfințirea primului steag tricolor al Consiliului Național Român Militar, în prezența generalului Boeriu, a lui Iuliu Maniu și a celorlalți militari români.

În dimineața zilei de 1 decembrie, la doar patru zile de la revenirea în țară, a fotografiat delegația care a plecat din satul natal și a pornit spre Alba Iulia, așezând pe bicicletă aparatul cu burduf, trepiedul și clișeele de sticlă fără să știe că avea să intre în istoria noastră, a întreg neamului românesc.

Organizatorii marelui eveniment spre care se îndrepta și Samoilă angajaseră un fotograf german, pe nume Arthur Bach. Acesta urma să surprindă cele mai importante momente de la Marea Unire. Însă, din motive rămase necunoscute, acesta nu s-a prezentat. Chiar dacă era deja prezent la marele eveniment cu un accesoriu atât de rar și important în astfel de situații, lui Samoilă Mârza i s-a interzis accesul în Sala Unirii din cauză că nu avea emis un permis de acces. Pasionat de arta fotografică și împins de inspirație, a realizat 5 cadre, trei cu mulțimile care asistau la evenimentul istoric, pe Platoul Romanilor și două cu tribunele oficiale, acolo unde a fost citit actul Unirii în fața Marelui Sfat Național și a poporului, de către dr. Aurel Vlad și episcopul greco-catolic Iuliu Hossu. Aveau să intre pentru veșnicie în paginile noastre de istorie. Din păcate, atât s-a putut realiza, având în vedere greutatea cu care se făceau fotografiile și costul ridicat al clișeelelor de sticlă folosite, la care s-a mai adăugat și vremea mohorâtă, fapt ce necesită un timp de expunere îndelungat pentru realizarea unei fotografii.

Astfel, ajuns „fotograf al unirii” printr-o conjunctură favorabilă, Samoilă Mârza a realizat, la începutul anului 1919, un album intitulat „Marea Adunare de la Alba Iulia în chipuri”. Albumul a fost prezentat la Conferința de Pace de la Versailles, iar câteva exemplare au fost trimise Regelui Ferdinand, domnului prim ministru Ion C. Brătianu, președintelui Consiliului Dirigent Iuliu Maniu, generalului francez Henri Mathias Berthelot și altor personalități ale vremii.

Albumul a fost motiv de mândrie pentru delegația română care a participat la Conferința de pace de la Versailles. Fotografiile au fost foarte apreciate, Samoilă primind o felicitare de la rege, care l-a și invitat să devină furnizor al Casei Regale. Generalul Berthelot i-a oferit un abonament de călătorie pe toate căile ferate franceze, iar Iorga l-a elogiat în memoriile sale, scriind, la 27 aprilie 1919: „Mi se aduce din Ardeal un admirabil album al fotografului Samoilă Mârza, înfățișând ultimele manifestări”.

Din postura de furnizor al Casei Regale, Samoilă Mârza a imortalizat, în anul 1919, vizita regelui Ferdinand la Alba Iulia, Abrud și Câmpeni, iar în 22 octombrie 1922, a fotografiat, tot la Alba Iulia, încoronarea regelui Ferdinand și a reginei Maria.

În anul 1924, a fotografiat aspecte de la serbările comemorative de la Țebea, cu ocazia împlinirii a 100 de ani de la nașterea lui Avram Iancu, iar în 1928, a surprins imagini de la sărbătorirea a 10 ani de la manifestările Unirii, momentul prilejuind și decorarea fotografului de către statul român.

Deși munca sa a avut o importanță istorică enormă, Samoilă Mârza a trăit mereu aproape de sărăcie, dovadă fiind și faptul că timp de aproape 60 de ani a folosit același aparat foto, cu care imortalizase evenimentele de la 1 Decembrie 1918.

Acest fapt l-a determinat să vândă unele clișee de la Marea Unire. Lucrul cel mai trist pentru noi și generațiile următoare, este că multe clișee nu au ajuns la colecționari, fotografi sau la muzee, ci au fost distruse pentru ca sticla să fie folosită la fabricarea unor oglinzi foarte căutate în acea perioadă.

În anul 1966, ultimul său album „Marea Adunare de la Alba Iulia în chipuri” l-a dăruit fostului dictator Nicolae Ceaușescu, cu prilejul vizitei acestuia la Alba Iulia. Un an mai târziu, directorul Muzeului Național al Unirii din Alba Iulia, prof. dr. Gheorghe Anghel, a reușit să achiziționeze de la Samoilă Mârza aparatul și clișeele care au imortalizat Marea Unire. Cu banii obținuți de la muzeu, el și-a achiziționat un aparat de fotografiat performant, cu care dorea să realizeze mai multe fotografii cu ocazia semicentenarului Unirii, din anul 1968. Lucra deja și la realizarea unui album similar cu cel din 1918.

Din nefericire, Samoilă Mârza este doborât de o boală incurabilă galopantă, stingându-se la 19 decembrie 1967.

În anul 2003, administrația locală a ridicat un monument lângă mormântul său din cimitirul Maieri din Alba Iulia, la 23 noiembrie, în același an, în satul său natal, Galtiu, a fost dezvelit un bust executat de sculptorul Narcis Dumitru Borteș și s-a lansat volumul „Samoilă Mârza – 1886-1967 – Fotograf al Unirii Transilvaniei cu România”.

Încercările prin care a trecut, începând chiar cu pierderea timpurie a mamei, nu indica nimănui că Samoilă Mârza avea să scrie istorie prin fotografiile sale. Fiecare copil are un rol important în această lume. Șansa lui de a se naște în această lume s-a dovedit a fi singura noastră șansă de a cunoaște, prin imagini, istoria Marii Uniri, istoria poporului nostru și a noastrei țări.

Se prea poate ca povestea să fie cunoscută de mult și de mulți, dar noi ne bucurăm să așternem astfel de istorisiri în paginile noastre pentru a se păstra peste timp și a ne aduce aminte atunci când, cu nostalgie răsfoim trecutul, să putem zâmbi plini de recunoștință față de cei care au fost și au rămas cu numele!

Fiorii dorului

Marele filosof român Petre Țuțea făcea cândva diferența între viață și existență, motivând că atunci când nu ai făcut nimic memorabil în decursul călătoriei tale pe acest pământ, cum am putea spune nimic demn de povestit nepoților, atunci e limpede că nu ți-ai trăit nicidecum viața, ci doar ți-ai exprimat existența efemeră. Asemenea oamenilor rari care au trăit cu adevărat, demni de menționat chiar după mulți ani de la predarea torței, fac parte dintr-o specie aparte ce dispăre parcă, odată cu vărsarea timpului în oceanul amintirilor.

Pe domnul Marian Constantin l-am cunoscut în vara anului 2012, atunci când pășeam întâia oară pe poarta unei subunități bucureștene de pompieri, în postura proaspătului absolvent al școlii militare. Mi-l amintesc cu seninătate, a fost și a rămas un bărbat ingenuu, care a emanat mereu o aură discretă de benevolentă, cultivând în jurul său o atmosferă de tihnă sufletească, de acalmie menită să sancționeze ipocrizia și perfidia celor decăzuți în patima vrajbei, a cârtirii și a eternei insatisfacții, căci un om de bine se teme de trăirile negative, și nu le poate tolera nici în sinea lui, nici în

proprii colegi. Un profesionist desăvârșit, iscusit atât în tainele volanului și ale meseriei dure de stingător de incendii, cât și în cele birocratice, căci pendula neobosit între sarcinile șefului de garaj și cele cumulate ale șefului găzii de intervenție și conducător auto. Ca să poată supraviețui în proximitatea luptei cu focul, a învățat grabnic să renunțe în situații critice la discernământul primar și legitim din care derivă teama, cel mai periculos dușman al pompierilor. Un caracter deosebit, care mereu a susținut că un om cu adevărat bogat nu este cel care are mult, ci acela care are nevoie de puțin pentru a fi fericit, uneori doar de zâmbetul și gratitudinea celui scăpat din ghearele năpastei. Un autodidact fără cusur, care a îmbrățișat mai apoi cu dăruire și răspundere un însemnat rol de pedagog voluntar între colegii săi, câștigându-le rapid și ireversibil respectul neconținut.

Nu-l mai văzusem din anul 2019, atunci când a avut loc ceremonia de trecerea sa în rezervă, concomitent cu aniversarea detașamentului în care a slujit comunitatea preț de-o carieră profesională. Recent drumurile noastre s-au intersectat din nou, și

cred că nu întâmplător. Am simțit atunci un inexplicabil îndemn de a-i aduce un omagiu în scris vizând tot ceea ce a făcut el pentru oameni pe parcursul întregii sale cariere militare, și fără să îi destăinui prea multe privind intenția mea, condeiul minții a început să facă însemnări precise.

În fața mea am regăsit parcă un alt om, pe care amintirile și dorul îl răvășesc ca pe un copil care le simte lipsa fraților săi clipă de clipă, în așteptarea unei dulci reîntâlniri. În spatele fermității cu greu afișate, am înțeles că trăiește captivitatea unei relații imposibile, în rolul unui perpetuu oștean angrenat în lupta cu stihiiile focului. După lăsarea la vatră, biruința cumulată într-o asemenea carieră urmărește în mod firesc doar justul răgaz, iar acesta, paradoxal, pare că-l mistuie acum. M-am întrebat atunci, ochii îi sunt umezi și de-un roșu înțesat de la fumul focului în care s-a avântat cu bărbăție vreme de 28 de ani, sau poate dorul îl năpădește? Se spune că un om sănătos are 1000 de dorințe, pe când celui bolnav îi rămâne numai una...și totuși, ce faci când ești bolnav de dor, când nu te-ai vindecat de facerea de bine? Unde-ți vei căuta alinarea?

A uitat să uite de el, de ceea ce a iubit toată viața sa, căci n-a mai știut cum să o facă. Deși s-a achitat cu demnitate de datoria sfântă și epuizantă de a lupta cu flăcările funeste, încă simte furnicături și transpirații reci în palme atunci când aude semnalele acustice ale autospeciălor grăbite la intervenție, și le fixează din priviri nu cu nostalgie, ci cu acea râvnă de a înșfăca volanul ca să stăpânească bestia de fier ce mereu i s-a supus sub apăsarea pedalelor. Privește încremenit și murmură necontrolat sfaturi auzite doar de el pentru tinerii șoferi care le-au îmblânzit după ce el le-a predat ștafeta : „...Calc-o, dă-i! Schimbă a treia, tinere, duce bătrâna, duce! la de volan și calc-o!”, și le urmărește până când se fac nevăzute, până când zbierătul lor armonios se pierde în vacarmul traficului cotidian.

„Vor mai trece minim alți 28 de ani – îmi spune - până când Dumnezeu va începe să îmi răpească, puțin câte puțin, amintirile mele de când îmbrăcam cu responsabilitate și mândrie haina militară. Străpuns și închistat de dorul acesta punitiv, am născocit să le ascund în mine și să le retrăiesc cu emoție de fiecare dată când închid ochii-mi osteniți, conștientizând că noaptea cea fără de sfârșit, deși pare că încă e departe, cândva mă va ajunge și pe mine.”

Euforia cu care se amețea până de curând, numărând zilele rămase în sânul acestei mari familii, a pălit de îndată ce a pășit pentru ultima oară pe poarta detașamentului, estompată de un dor nestăvilit.

Adrenalina a dispărut la termen, dar mai apoi a început să se refacă sub consistența dorului cu care s-a închis în sine, și în zadar a mai căutat după aceea cheia lacătului, căci sentimentul este întotdeauna mai puternic decât rațiunea. Mândria legitimă adusă de adierea anilor trudiți în slujba semenilor se risipește acum în nostalgie și în dor, contopindu-se cu un bizar sentiment de însingurare.

Prin crăpăturile dintre gânduri scindate, întrezărește amintiri de când era util, ba chiar indispensabil între colegi, și din nou îl trec fiorii dorului. După atâția ani de straie cu epoletă, hainele de casă îl cufundă într-o confuzie adâncă, pe fundul căreia se apleacă pentru a înțelege noul său statut. Se simte el oare nefolosit în ideea-n care cineva încă îi menajează potențialul pentru situațiile-limită, ori a ajuns acum nefolosit, uitat în conul umbrei palide a celui erou care a înfruntat pericolul atâția ani? Două cuvinte așezate în antiteză îi chinuie percepția, fiecare șoptindu-se pe sine în urechi ca să-i debusoleze căutarea vremelnică a noii identități, punându-l în dificultatea păstrării stabilității emoționale. Un suflu de mahnire îl încearcă atunci când vede, imobilizat fiind pe banca spectatorilor, cum își ratează posibilitățile de a se face iar folosit, și astfel nu își poate găsi surogatul de liniște de care are atâta nevoie pentru a echilibra balanța. Nu înțelege nici de ce încă tânjește după ceva ce acum se depărtează din ce în ce mai mult, devenind tot mai străin de el și făcându-l astfel prizonier în propria-i prinsoare. Singurul remediu

prin care realitatea interioară să se poată armoniza cu cea exterioară în noul context, este accepțiunea schimbării ce l-a ajuns din urmă, căci ziua în care urma să îmbrace din nou hainele civile era prevestită încă din zorii tinereții, dar nu a luat de seamă. A preferat să dea uitării această realitate ineluctabilă, mai târziu dezvelind-o și jinduind la cea din urmă vacanță. Acum, captiv în propria realitate mult așteptată, se recunoaște depășit în pragul unei destinații pe care nu știe sigur cum să o gestioneze. Odată suspendat în această cumpănă ingrată, pentru el viitorul a căpătat culori incerte.

Reminiscențele treziturii „la program” preț de-o viață soldătească își spun azi cuvântul, căci odihna nopții i se curmă și acum chiar de la crăpat de ziuă ca și cum schimbul de tură încă îi este o datorie pe care nicicum nu o poate neglija. Privește lung dimineața devreme la ceasul de pe perete, privește hainele din cuierul de lângă ușa de la intrarea în casă, dar ochii i se întorc sacadat spre ceașca de cafea de pe măsuță. „Nu azi!” își spune în șoaptă. „Azi stau acasă... Dar mâine?” se întreabă cu o scânteie de speranță timidă. „Mâine?” Și din nou, intelectul îi răspunde că nici mâine, nici măcar poimâine... nicicând. Misiunea lui s-a gătat, încununată de respectul tuturor, și așa va rămâne ilustrat epilogul. Dependențele vechi se reproduc sub forma unora noi, germinând într-un suflet peste care anii au vărsat un curcubeu de amintiri, lăsând în urmă munți de cuvinte, de gânduri și dorințe, până la sfârșitul zilelor.

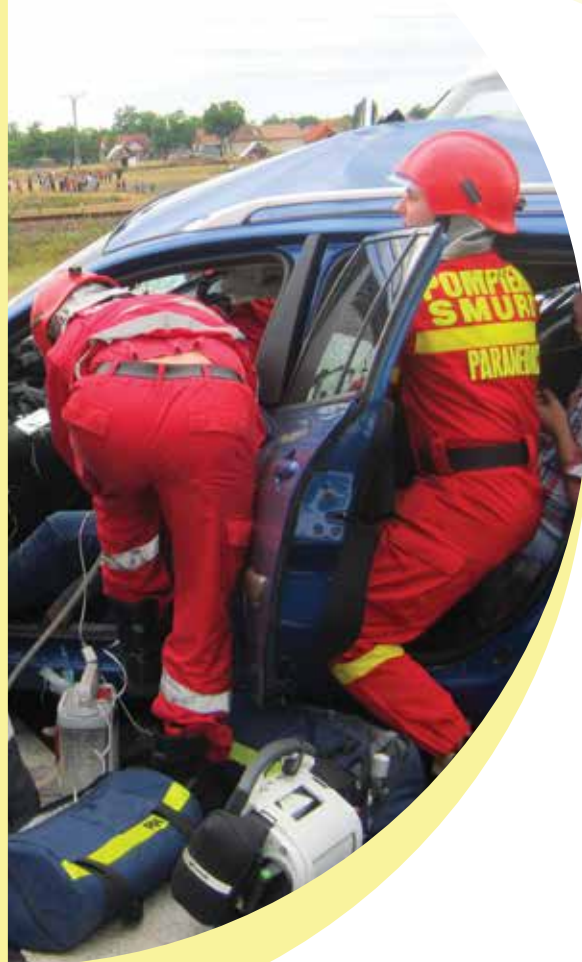
Deși crede că și-a găsit un substituent de organizare a propriului său timp disponibil, activităților scornite de el parcă le lipsește gustul, căci e teribil de greu să fii din nou novice când fruntea-ți e cărunță și gândul zboară adesea la nisipul din clepsidră. Fractura deschisă cu care s-a ales în suflet pare că nu are momentan alinare și nu poate ajunge la ea ca să o oblojească, să astâmpere focul ce-l mistuie. „Până când mă vei împresura cu atâta patimă, dorule zănațec?” își spune oftând când simte că ceea ce-i lipsește apasă mult prea greu peste el, în lipsa vreunui leac.

Oamenii din casta lui Marian sunt cei pe care nu putem și nici nu vrem să-i uităm, și mulți sunt cei ca el, care și-au dobândit respectul și admirația nu prin obligativitatea ce derivă din legi și regulamente, ci prin fapte de arme ce azi ne par neverosimile, incredibile, raportate la precaritatea dotărilor acelor vremuri. Doar timpul le va mai potoli dorul de vremurile apuse pentru ei, de locuri și colegi, și îi va așeza din nou în sânul familiei de drept, lăsându-le totuși deschisă fereastra visurilor pentru ca ori de câte ori vor simți nevoia să evadeze pe covorul amintirilor, preț de o clipă, să o facă nestingheriți.

autor: *M. E. E.*

Pasiunea

dincolo de gradul profesionalismului

Data de 12 octombrie reprezintă o zi de o importanță deosebită atât pentru Inspectoratul pentru Situații de Urgență „Crișana” al județului Bihor, cât și pentru bihoreni. La această dată, în anul 1993, a fost creat Serviciul Mobil de Urgență, Reanimare și Descarcerare al județului Bihor.

Parcursul celor 27 de ani de activitate a SMURD în slujba bihorenilor este înnobilit de rezultatele profesionalismului și implicării dovedite în toate misiunile încredințate, materializate în atingerea celui mai valoros scop: vieți salvate.

În anul 2008, în cadrul inspectoratului a fost înființat Centrul de Formare și Pregătire în Descarcerare și Asistență Medicală de Urgență, unde, începând din același an, se desfășoară „Cursul de formare în acordarea de prim ajutor, descarcerare și alte operațiuni de salvare”. Șapte ani mai târziu a fost introdus în programă și „Cursul în acordarea de prim ajutor de bază, cunoaștere a tehnicilor de descarcerare și a principiilor de organizare și desfășurare a activităților echipajelor de prim ajutor calificat”, respectiv cel de „Consolidare a cunoștințelor și dobândire de noi competențe – prim ajutor calificat” .

În urmă cu șase ani, subofițerul operativ principal, plutonier adjutant șef Liviu Gyori, a trecut în rezervă. Activitatea profesională a acestuia este legată de SMURD Bihor încă din anul 1994, când se puneau bazele acestui serviciu de urgență. Subofițerul a fost timp de 17 ani în funcția de comandant echipaj de descarcerare în cadrul Detașamentului 1 de Pompieri Oradea, ca mai apoi să fie încadrat ca instructor al Centrului de Formare și Pregătire în Descarcerare și Asistență Medicală de Urgență al Inspectoratului pentru Situații de Urgență „Crișana” al județului Bihor.

De-a lungul întregii cariere, subofițerul s-a remarcat în mod deosebit prin profesionalism, devotament și dragoste față de semeni, calități concretizate în salvarea multor vieți omenești pe parcursul celor peste 10000 de intervenții de descarcerare și acordare de prim ajutor, la care a participat. În multe dintre acestea a luptat cu secunde, și-a pus viața în pericol și a făcut tot ceea ce a fost posibil din punct de vedere profesional și uman pentru ca alții să trăiască.

În anul 2007, subofițerului i-a fost oferit „Premiul de Excelență pentru acte de curaj” de către Primăria Municipiului Oradea, iar în anul 2013, i-a fost acordată, de către Instituția Prefectului județului Bihor, „Diploma de excelență pentru profesionalism și devotament arătat în situații de urgență”, o recunoaștere binemeritată a neobositei sale activități în sprijinul vieții.

În calitate de instructor în cadrul Centrului de Formare și Pregătire în Descarcerare și Asistență Medicală de Urgență al ISU Bihor, subofițerul a participat la instruirea unui număr de peste 930 paramedici din 16 județe. Tuturor le-a imprimat, pe lângă vasta sa experiență și cunoștințe profesionale, pasiunea de a se pregăti continuu, metodic și responsabil pentru salvarea de vieți.

În anul 2013, cu aceeași energie ca la începutul carierei și cu peste două decenii de experiență profesională, subofițerul și-a condus echipa pe prima treaptă a podiumului la Competiția Națională de Descarcerare și Acordare de Prim Ajutor Calificat, la proba „Acordarea de Prim Ajutor Calificat”. Cu câteva zile înainte de a se retrage din activitate, în cadrul aceluiași concurs, a ocupat cea de a doua treaptă a podiumului la ambele probe, alături de fiul său și de ceilalți patru membri ai echipei ISU Bihor .

Conducerea Inspectoratului Județean și reprezentanți de seamă ai situațiilor de urgență i-au mulțumit pentru sârguința și devotamentul cu care a slujit instituția, timp de peste 20 de ani, de la începuturile SMURD Bihor. Referindu-se la activitatea desfășurată de plutonierul adjutant șef Liviu Gyori, coordonatorul UPU/SMURD Bihor, dr. Hadrian Borcea a precizat „Liviu Gyori, în acești peste 20 de ani, a fost în mijlocul activității a ceea ce a însemnat SMURD, de la începuturile SMURD Bihor și practic, a contribuit cu fiecare secundă a vieții sale la evoluția acestui serviciu. De aceea, SMURD Bihor categoric poartă amprenta lui și categoric a reușit să transmită o parte din caracterul său puternic, acestui serviciu.”

Momentul a culminat cu citirea mesajului Secretarului de Stat în Ministerul Afacerilor Interne, Șeful Departamentului pentru Situații de Urgență, dr. Raed Arafat, în care domnia sa preciza „Astăzi, probabil, este cel mai experimentat paramedic din sistemul de urgență, nu atât prin numărul anilor, cât mai ales prin activitatea deosebită pe care a desfășurat-o. În primul rând este pompier, dar în același timp, a fost și membru al echipei de descarcerare, paramedic sau formator, el este în esență un salvator care prin profesionalismul de care a dat dovadă, a constituit unul din pilonii pe care se poate sprijini un sistem... Suntem convinși de faptul că, la fel ca și alți colegi ai săi, a văzut suferința umană sub toate formele ei. Suntem convinși de faptul că s-a străduit cât a putut de mult să lupte împotriva acestei suferințe. Suntem convinși de faptul că, de cele mai multe ori, a avut nevoie de toate resursele fizice, mentale și profesionale pentru a realiza acest lucru.... Liviu Gyori, astăzi, cu tot respectul pe care vi-l datorăm pentru ceea ce ați reprezentat în acești peste douăzeci de ani, suntem mândri că am fost alături în acest efort comun.”

Alături de mesaj, Secretarul de Stat în Ministerul Afacerilor Interne, Șeful Departamentului pentru Situații de Urgență, dr. Raed Arafat i-a dăruit subofițerului un echipament special, ce poartă semnul considerației și recunoștinței „Părintelui SMURD” și al Inspectorului Șef al Inspectoratului pentru Situații de Urgență „Crișana” al județului Bihor.

Cu o experiență profesională admirabilă și o vechime în SMURD neegalată până la data în care a trecut în rezervă, cu peste 10000 de intervenții la care a participat, numeroase vieți salvate și peste 930 de paramedici formați de dumnealui, modest, demn, plin de umanitate și tăcut, ca și cum tragediile pe care le-a văzut și situațiile pe care le-a trăit ar fi spus deja prea multe, plutonier adjutant șef Liviu Gyori a ieșit la pensie în 2014, dar a rămas, în continuare, pentru toți cei care l-au cunoscut și pentru cei pe care i-a salvat sau ajutat în peste două decenii: un Salvator... un Pompier Salvator.

autor: locotenent-colonel Camelia ROȘCA, ISU Bihor
foto: ISU Bihor

Concept modern integrat pentru managementul situațiilor de urgență

Viziune 2020-I

autor: colonel Marian ILIE,IGSU

foto: IGSU

Container suport logistic al intervenției „tip II - multirisc”

Container suport logistic al intervenției „tip IV – iluminat”

În data de 30 septembrie 2020, s-a încheiat proiectul Concept modern integrat pentru managementul situațiilor de urgență - VIZIUNE 2020 - I, proiect cofinanțat din Fondul de Coeziune prin Programul Operațional Infrastructură Mare 2014-2020, care a beneficiat de un buget total de 215.872.852,01 RON, din care finanțare nerambursabilă din Fondul de Coeziune 183.491.924,01 RON.

Obiectivul proiectului este reprezentat de optimizarea resurselor IGSU pentru consolidarea rezilienței la dezastre, prin îmbunătățirea capacității de răspuns la situațiile de urgență generate de următoarele tipuri de risc: cutremure, alunecări de

teren, eșecul utilităților publice, accidente tehnologice, inundații și incendii. În acest sens au fost achiziționate:

- 55 Containere suport logistic al intervenției „tip II - multirisc” folosite la intervenții în situații de urgență indiferent de specificul acestora, atunci când autospecialele de primă intervenție nu dispun de suficient echipament și accesorii pentru realizarea în condiții optime a intervenției;

- 37 Containere suport logistic al intervenției „tip IV – iluminat” care asigură iluminatul la locul intervenției precum și furnizarea temporară a energiei electrice pentru localități, în cazul eșecului rețelei publice de alimentare cu energie electrică;

UNIUNEA EUROPEANĂ

Instrumente Structurale
2014-2020

Tabără mobilă pentru persoane sinistrate

Autocamioane cu sistem hidraulic de încărcare-descărcare cu cârlig

- 2 Autospeciale pentru tratamente hiperbarice și oxigeno-terapie utilizate pentru antrenamentul de specialitate al scafandrilor prin simularea condițiilor de imersiune sau lucru în imersiune, dar și pentru tratament cu administrare de oxigen persoanelor intoxicate cu monoxid de carbon sau care au suferit accidente de scufundare;

- 36 Tabere mobile pentru persoane sinistrate, în sistem containerizat utilizate pentru cazarea temporară a persoanelor sinistrate ori evacuate și furnizarea bunurilor de subsistență pentru acestea;

- 3 Autospeciale pentru păstrare temporară și transport în regim frigorific destinate transportului în condiții de igienă a unui număr mare de victime generate de manifestarea unui dezastru;

- 60 Autocamioane cu sistem hidraulic de încărcare-descărcare cu cârlig utilizate pentru transportul containerelor.

Mijloacele tehnice achiziționate în cadrul acestui proiect au rolul de a asigura suportul logistic pentru creșterea gradului de reziliență și creșterea gradului de conștientizare a populației privind riscul de producere a dezastrurilor.

Autospeciale pentru păstrare temporară și transport în regim frigorific

Autospecială pentru tratamente hiperbarice și oxigeno-terapie

Salvatorii pompieri luptă zi de zi pentru a învinge temeri peste care alții nu pot trece și în ciuda faptului că pleacă murdari și mirosind a fum de la intervenții, ei practică una dintre cele mai curate meserii. De multe ori însă, aceasta îi marchează, întristează sau epuizează. Chiar dacă uneori au momente de slăbiciune și se simt descurajați, pentru că pe sub costumul de intervenție este tot un om, reușesc să se ridice și să continue.

EROII DINTRE NOI

Sunt motivați de iubirea și speranța pe care le-o oferă celor care au nevoie de ei. Acei „ei” reprezintă motivul pentru care pompierii nu pot renunța!

Din diversitatea situațiilor în care au intervenit, salvatorii profesioniști au înțeles demult că viața bate filmul și că pregătirea continuă, inspirația de moment și ajutorul divin salvează vieți omenești.

Toate acțiunile lor se rezumă la siguranța semenilor pentru că nu au limite în a face bine, atât în timpul serviciului, cât și în afara lui. Din aceste motive, și încă multe altele pe care nu le putem cuprinde acum în cuvinte, suntem mândri de ei, dar cu siguranță, mult mai mândri sunt cei ce-i așteaptă dimineață de dimineață să se întoarcă cu bine acasă.

autor: plutonier adjutant șef Sebastian FURNEA, UPS

Grigore Vladimir

Unii ar spune că pompierii își fac doar meseria atunci când ajută oamenii, dar probabil ceea ce nu știu este că o fac din dragoste pentru semenii aflați într-o situație de urgență.

În după-amiaza zilei de 17 septembrie a.c., patru persoane rănite în urma unui accident rutier produs pe DN 1 în localitatea Blejoi, au avut parte de un ajutor neașteptat din partea unui pompier care, chiar dacă se afla în timpul liber, a intervenit prompt în sprijinul victimelor.

Plutonierul major Grigore Vladimir se afla din întâmplare la locul coliziunii dintre o autoutilitară și un autoturism care transporta 3 pacienți dializați și a intervenit imediat pentru salvarea victimelor. Trei dintre acestea erau încarcerate.

Anii de experiență ai pompierului și-au spus cuvântul. Stăpân pe sine, a anunțat evenimentul la numărul 112, a evaluat fiecare ocupant al autoturismului și a scos o victimă din habitaclul puternic avariat. Celelalte două din spate erau inconștiente și respirau cu dificultate, motiv pentru care a procedat la eliberarea căilor respiratorii. Ulterior, cu ajutorul echipajelor de pompieri și a celor de la SAJ Prahova, a mai procedat la extragerea unei victime, după care misiunea lui avea să se încheie, intervenția fiind continuată de către echipajele de descarcerare.

„Am participat la foarte multe accidente rutiere, însă fiecare lasă urme grele în sufletul meu. Uneori aș vrea să pot face mai mult pentru ei, dar... din păcate nu se poate. Trei erau încarcerați dintre care doi în stare gravă... groaznic totul, fără prea multe cuvinte... nu vezi așa ceva în fiecare zi. Vreau doar să se întoarcă la familii sănătoși...”

Pompierul spune că a fost atras de mic de această meserie și de 14 ani este în slujba comunității prahovene. Nu este la prima misiune de acest gen, în luna martie a.c., a acționat la un alt accident rutier împreună cu un coleg, tot din timpul liber, ocazie cu care a mai salvat un bărbat.

Are o familie frumoasă care îl așteaptă de fiecare dată cu sufletul la gură și cu dorința nespusă de a reveni sănătos printre ei.

Felicitări, atitudinea contează întotdeauna!

autor: locotenent Raluca VASILOAE, ISU Prahova
foto: ISU Prahova

Nicolae Căplănuși

În după-amiaza zilei de 4 septembrie a.c., dincolo de granițele țării, în stațiunea Albena din Bulgaria, un bărbat român aflat în concediu, a fost pe punctul de a-și pierde viața în piscina hotelului unde era cazat. Întâmplarea a făcut ca un coleg de-al nostru, plutonier adjutant Nicolae Căplănuși, din cadrul Detașamentului de Pompieri Câmpulung – ISU Argeș, să fie prin preajmă și să observe bărbatul în apa bazinului. Nu a ezitat nici o clipă, a sărit îmbrăcat și l-a scos pe bărbat în grabă din apă. Începuse să se învinețească și nu respira, iar salvatorul i-a aplicat manevrele învățate la cursul de prim ajutor. Victima a început să elimine apa din plămâni și să tragă aer puternic dintr-o dată. Omul a fost salvat!

Nu este prima viață salvată, printre multe altele mai putem menționa două cazuri: în 2011 a mai salvat o persoană care se înecase cu o bucată de carne, iar anul acesta se afla în trafic când o autocamionetă a luat foc, acesta s-a asigurat că participanții la trafic nu vor fi victimele unei posibile explozii.

Bucuria pe care a trăit-o colegul nostru este imposibil de descris în cuvinte...

Modest din fire, a mărturisit că și-a făcut doar datoria, ca de fiecare dată. Chiar dacă nu se afla la serviciu, a dat dovadă de spirit civic și pentru asta oricine merită apreciat.

Se poate spune că a avut noroc, căci a fost omul potrivit la locul potrivit. Indiferent de crezul fiecăruia, un lucru este evident: norocul a fost de partea celor pe care i-a salvat.

Suntem onorați că face parte din familia salvatorilor profesioniști români și, deși nu este superman, este unul dintre eroii zilelor noastre.

Felicitări!

autor: sublocotenent Ionuț TUNARU, ISU Argeș
foto: ISU Argeș

EROII DINTRE NOI

Zi de zi, în țară sunt mii de urgențe medicale, iar în unele dintre ele viața ajunge să se restrângă la minute, poate chiar secunde. În aceste situații critice, șansa la viață poate veni chiar de la simpli trecători sau vecini, care poartă în bagajul lor de cunoștințe cel puțin noțiunile de bază de prim ajutor.

La final de septembrie, pe data de 25 a lunii, întâmplarea a făcut ca în drumul spre casă, doi paramedici, să fie salvatorii unei vieți, acordând îngrijiri medicale unui pieton, care a fost victima unui accident rutier petrecut pe raza localității Mărăcineni.

Colegii noștri argeșeni, plutonier Mihai Brăgărea și plutonier major Costinel Cîrstea din cadrul Detașamentului de Pompieri Câmpulung, sunt salvatori cu experiență, prin mâinile cărora au trecut sute de pacienți.

Nu au rămas nepăsători, ci au oprit imediat să acorde ajutor, știind că, în astfel de situații, fiecare secundă poate face diferența între viață și moarte. La prima lor evaluare, victima, un bărbat în vârstă de 54

de ani, prezenta o hemoragie externă la nivelul capului și dureri în mai multe zone ale corpului. Nu aveau la ei echipament specializat, dar asta nu i-a împiedicat să valorifice la maxim tot ce aveau la îndemână. Cu ajutorul materialelor sanitare dintr-o trusă auto de prim ajutor, au reușit să oprească sângerările până la sosirea echipajului medical al ambulanței solicitată să intervină. În scurt timp, victima a ajuns la spital, fiind în afara oricărui pericol.

În ziua în care am aniversat 3 decenii de existență SMURD, cei doi colegi argeșeni au mai salvat o viață și ne-au arătat tuturor, încă o dată, că salvatorul nu are program, nu are timp liber și are, în plus, dăruire și dragoste pentru viață!

Astfel, un om a mai primit o șansă la viață pentru că cei doi subofițeri pompieri, deși aflați în timpul liber, nu au trecut nepăsători pe lângă locul unui accident, ci au intervenit prompt. Aceștia sunt eroii zilelor noastre, simpli oameni, în cazul cărora pregătirea, experiența și spiritul civic îi diferențiază de ceilalți.

Mihai
Brăgărea

Costinel
Cîrstea

autor: sublocotenent Ionuț TUNARU, ISU Argeș
foto: ISU Argeș

Coboară zeci de metri în pământ, pe un tub îngust, în care abia dacă au loc să facă vreo mișcare! Cu fiecare metru parcurs se face tot mai întuneric, iar temperatura este tot mai scăzută. Timpul pune și el presiune, iar de eforturile salvatorilor depinde viața celor aflați pe fundul fântânii. În aceste cazuri, pompierii reprezintă lumina de la capătul tunelului, iar bucuria cea mai mare este atunci când reușesc să scoată vie și nevătămată persoana aflată în dificultate.

Din păcate, astfel de situații sunt întâlnite destul de des. Majoritatea celor surprinși coboară în fântâni sau puțuri pentru a le curăța și ignoră faptul că pereții se pot desprinde sau că pot sfârși intoxicați cu gazele de ardere evacuate de utilajele cu care acționează pentru curățare.

În data de 18 septembrie a.c., în localitatea Domnești, județul Bistrița-Năsăud, salvatorii au reușit extragerea unui bărbat dintr-o fântână, după ce bolovanii din construcția acesteia s-au surpat și l-au acoperit în totalitate.

Ca să curețe fântâna, bărbatul, în vârstă de 63 de ani, a coborât pe scara în puț și a început să scoată apa și mărul depus, iar fiul și proprietarul asistau la toată operațiunea. La un moment dat, o piatră s-a desprins și instantaneu s-a produs o alunecare de bolovani. Omul a rămas captiv dedesubt. Instinctul de supraviețuire l-a determinat, ca într-un gest reflex, să se tragă sub scara coborâtă.

Speriați, cei prezenți la fața locului au început să strige după ajutor. Astfel că, un pompier militar aflat în timpul liber... liber după o întreagă carieră în slujba patriei, a putut asigura prima intervenție și de aici, șansele de supraviețuire a victimei au crescut considerabil. Plutonier adjutant șef în rezervă Iacob Handrea locuiește în apropiere. El a luat primele măsuri de asigurare a victimei, a alertat pompierii bistrițeni și a solicitat resursele necesare cu echipamente specifice.

Victimă putea respira doar prin spațiile dintre bolovanii de mari dimensiuni. Acesta a fost cooperant pe toată durata intervenției și a ajutat salvatorii să îi faciliteze extragerea cât mai rapid posibil.

Ajunși la locul evenimentului, pompierii militari au intrat succesiv în fântână și au îndepărtat piatră cu piatră pentru a debloca calea de salvare a victimei. Misiunea a fost una contratimp din cauza presiunii exercitate pe organismul bărbatului care a fost monitorizat în permanență de echipajul de terapie intensivă mobilă SMURD.

După aproximativ o oră, bărbatul a fost extras și predat ambulanței, fiind transportat la o unitate spitalicească din municipiul Bistrița pentru investigații medicale amănunțite.

După începutul unei noi etape în viață, una în care suntem tentați să spunem că stăm și lenevim, Iacob Handrea a arătat nu vrea să se oprească din ceea ce a făcut cu plăcere într-o viață de profesionist în slujba semenilor. Îi dorim multă sănătate, mulți ani de aici înainte și să ne vedem sănătoși, poate, cine știe, într-o misiune a celor în care-și va găsi mereu locul, pompierii militari! Și asta pentru că ei nu se pensionează niciodată!

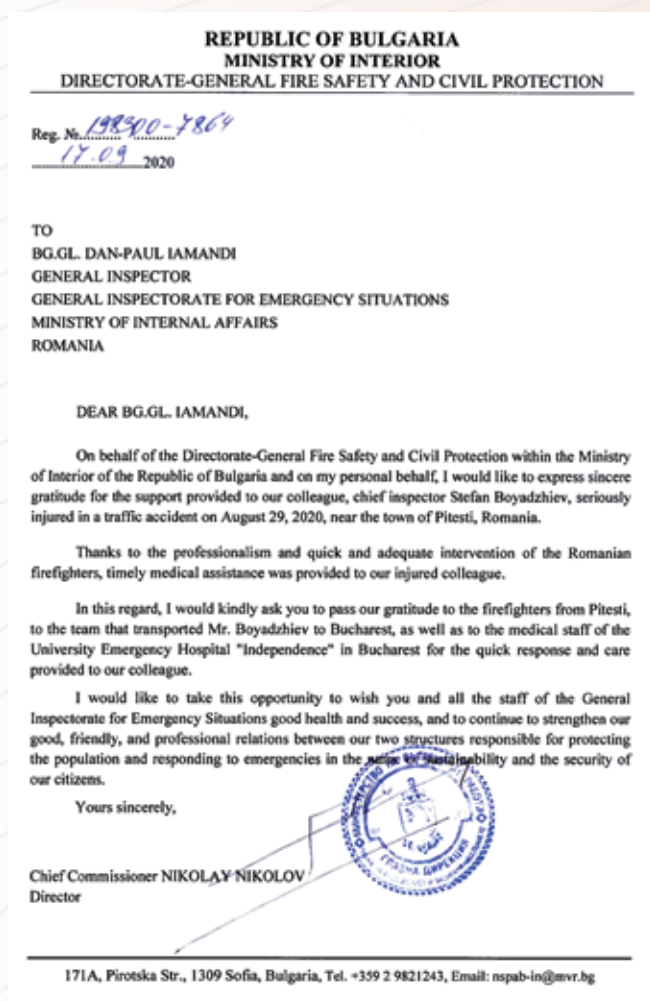
Iacob Handrea

autor: căpitan Marius RUS, ISU Bistrița-Năsăud
foto: ISU Bistrița-Năsăud

AGENDA NUMĂRULUI DE REVISTĂ

Salvarea de vieți, un limbaj universal

autor: sublocotenent Ionuț TUNARU, ISU Argeș

Profesionalism!

Nu o spunem noi, ci colegii noștri bulgari, care au fost impresionați de modul de gestionare al intervențiilor medicale ale SMURD.

Totul a început în jurul prânzului din data de 29 august, când un apel venit pe numărul unic de urgență 112 anunța un accident rutier, victima fiind un motociclist, în localitatea Albota, județul Argeș. S-a specificat faptul că sunt implicate un autoturism și o motocicletă, iar motociclistul este în stare gravă.

În urma apelului a fost alertat echipajul SMURD de terapie intensivă mobilă de la Detașamentul de Pompieri Pitești, care s-a deplasat spre eveniment. Ajunși la locul solicitării, au acordat prim ajutor victimei, un bărbat de aproximativ 40 de ani, de naționalitate bulgară. Acesta a suferit o fractură deschisă și o amputație parțială la membrul inferior stâng.

Pacientul făcea parte dintr-un grup de motocicliști de aceeași naționalitate, iar dialogul a fost stabilit de către un paramedic SMURD, în limba engleză. În timpul intervenției, victima le-a comunicat că toți membrii grupului sunt... pompieri bulgari. Acest aspect a reprezentat și un subiect de discuție, în care paramedicul nostru a reușit să îi distragă atenția de la situația în care se afla.

Pe tot parcursul misiunii, paramedicii i-au informat pe ceilalți colegi ai victimei cu privire la locurile unde urma să fie transportat motociclistul rănit, având în vedere că, după ce a fost dus la un spital din Pitești, a fost transferat la București.

Am fost onorați, ca după o vreme, să primim în scris mulțumiri și aprecieri pentru calitatea foarte bună a intervenției noastre. În numele Directoratului General de Securitate la Incendiu și Protecție Civilă din cadrul Ministerului de Interne a Republicii Bulgaria, precum și în nume personal, domnul director, comisar șef Nikolay Nikolov, și-a exprimat, printr-o scrisoare deschisă, recunoștința pentru sprijinul oferit colegului nostru bulgar, inspector șef Stefan Boyadzhiev, rănit în accidentul de circulație din 29 august a.c..

De asemenea, domnul director a profitat de această ocazie pentru a ura inspectorului general al IGSU, domnul general-maior Dan-Paul Iamandi, precum și întregului personal din subordine, sănătate și succes în misiunile viitoare, precum și continuarea consolidării relațiilor profesionale și de prietenie pe care le au în prezent cele două instituții.

Un gest nobil într-o lume a copiilor speciali

Plutonier major Ene Daniel, subofițer în cadrul Inspectoratului pentru Situații de Urgență „Delta” al județului Tulcea a participat la ultramaratonul „Autism 24 h”. Primind invitația de a se alătura echipei Spartanii – Tulcea și încrezător în forțele proprii, a dat curs acestei mari provocări și a luat parte, în premieră, la un astfel de maraton.

Sâmbătă, 19 septembrie a.c., la orele dimineții au luat startul în cursa de 24 de ore, simultan în 50 de localități, aproape 1000 de alergători din întreaga țară, constituiți în 46 de echipe.

Această manifestare caritabilă, organizată de Centrul de Autism „Marea Neagră”, își propune să vină în sprijinul copiilor care suferă de autism. În perioada în care pandemia a lovit întreaga omenire, cei devotați cauzei caritabile s-au adaptat, iar cu respectarea măsurilor de limitare a răspândirii cu COVID-19, au dus mai departe speranța copiilor aflați în nevoie.

Doritorii au putut „cumpăra” kilometri de la alergători: 10 lei/kilometrul, minim 3 kilometri, iar cei care au intrat în cursă s-au angajat să-i alerge. La Tulcea, întrecerea s-a desfășurat pe malul lacului „Ciuperca”, pe asfalt.

Rezultatul principal este benefic pentru copiii aflați într-o situație mai complicată. La finalul acestei solicitante competiții, pe lângă atingerea principalului obiectiv, Daniel a avut și satisfacția de a fi, alături de echipa din care a făcut parte, campioni naționali la kilometri alergați! Felicitări, Daniel! Ție și tuturor participanților!

autor: plutonier adjutant șef Sebastian FURNEA, UPS

Iubim animalele și fiecare misiune pe care o avem pentru salvarea acestora este specială.

În data de 23 noiembrie a.c., în localitatea Mihai Vodă, pompierii giurgiuveni l-au salvat pe Slash, un impunător Saint-Bernard. Nevăzător fiind, cel mai probabil, câinele nu și-a dat seama că se afla pe malul abrupt al unui lac de agrement și a căzut în apă.

Era foarte speriat de tot ceea ce se întâmpla cu el. Chiar dacă este lipsit de darul vederii, acesta nu și-a pierdut simțurile, în special acelea care îl ajută să adulmece sufletele bune ajunse lângă el pentru a-l salva. Și-a pus încrederea în pompierii care au coborât pentru a-l scoate din apă și s-a ghidat după vocea lor până când a ajuns într-un loc care i-a oferit siguranță. De acolo până în brațele stăpânului său, a fost doar o descătușare de emoții, mai ales pentru cei care urmăriseră, cu sufletul la gură, întreaga scenă de salvare.

Pentru pompierii din cadrul Detașamentului Bolintin Deal a fost o misiune inedită, de care își vor aminti mult timp de acum înainte.

Slash, câinele care și-a dorit să trăiască

autor: maior Nicoleta BEIANU, ISU Giurgiu

EVENIMENTE

„Am văzut multe în cei nouă ani de când sunt paramedic, la cele patru resuscitări reușite a tremurat carnea pe mine de emoție și bucurie, dar nimic nu se compară cu misiunea de astăzi. Suntem în al nouălea cer că am reușit să îl ajutăm pe voinicul Andrei să vină sănătos pe lume!” ne-a spus Sami, decanul de vârstă al echipajului de paramedici de la Punctul de Lucru Lechința, în urma unei intervenții din data de 6 noiembrie a.c..

Alături de sergent major Ionuț Emanuel Floroiaie și sergent major Vasile Dănuț Damian, plutonier adjutant Karoly Samuel Baczonyi, a dus la bun sfârșit misiunea pe care nu o vor putea uita niciodată!

Au preluat din localitatea Șopteriu, județul Bistrița-Năsăud o femeie însărcinată, cu iminență de naștere, iar după nici 10 minute au fost nevoiți să oprească și să facă ceea ce știau până atunci doar în teorie.

Mămica era tot mai confuză, dar cu mult tact, cei trei paramedici pompieri au reușit să o liniștească. Au respectat cu strictețe protocolul, iar după momente intense și tensionate, pline de emoție și stăpânire de sine au ajutat la aducerea pe lume a unui voinic foarte energic. Cu toții s-au liniștit în momentul în care micuțul a ajuns în brațele mamei.

Cei doi tineri salvatori, colegi de promoție în anul 2018 ai Școlii de Subofițeri de Pompieri și Protecție Civilă „Pavel Zăgănescu” Boldești, au afirmat că este

Miracolul din ambulanța SMURD

cea mai intensă misiune la care au participat și că își găsesc cu greu cuvintele pentru a descrie ceea ce simt. Împlinire și fericire, atât au reușit să spună la finalizarea misiunii!

Sănătate micuțului Andrei, mamei curajoase și, bineînțeles, tatălui și celor doi frați mai mari, care îi așteaptă cât mai repede acasă!

autor: căpitan Marius RUS, ISU Bistrița-Năsăud

Radiografia unui incendiu

Pe data de 14 noiembrie 2020, ora 18:48, a fost anunțat un incendiu la secția de Terapie Intensivă din cadrul Spitalului Județean de Urgență din Piatra Neamț.

În aproximativ 5 minute de la primirea apelului, 90 de pompieri au ajuns la fața locului și au constatat că incendiul se manifesta cu flacără și degajări mari de fum, la secția ATI, unde erau internați 16 pacienți în cele 2 saloane aflate la etajul 2 al spitalului.

Prioritatea echipajelor de intervenție a reprezentat-o salvarea persoanelor surprinse în cele două încăperi. Pentru evacuarea de urgență a pacienților precum și pentru stingerea incendiului, pompierii au acționat simultan, atât din exterior, cu ajutorul autoscărilor, cât și din interior, prin echipe de căutare-salvare special echipate. Incendiul a fost lichidat în aproximativ 25 de minute de la primirea apelului.

Având în vedere numărul persoanelor implicate, pentru gestionarea eficientă a evenimentului a fost activat Planul Roșu de Intervenție. Totodată, pentru optimizarea misiunii de răspuns, forțele și mijloacele de intervenție au fost suplimentate gradual, la fața locului. Astfel, echipajelor care interveneau le-au sosit în sprijin pompieri și resurse medicale de la ISU Neamț, ISU Bacău, ISU Iași și SAJ Neamț.

Misiunea a fost una dificilă având în vedere numărul mare de persoane aflate la interior, precum și vizibilitatea scăzută din cauza fumului degajat.

La finalizarea operațiunilor de localizare și lichidare a incendiului, s-a constatat decesul a 8 persoane aflate în incinta unde a izbucnit incendiul, iar alte 8 din salonul alăturat au fost duse la Unitatea de Primiri Urgențe a spitalului. Din nefericire, 2 dintre acestea, deja aflate în stare critică din cauza infectării cu noul tip de coronavirus, au decedat.

Pentru continuarea îngrijirilor medicale care se impuneau pacienților evacuați și care nu puteau fi continuate la spitalul din Piatra Neamț, s-a luat decizia transferului la Spitalul Modular din Lețcani, județul Iași. Cele 6 persoane au fost transportate cu 2 autospeciale de transport victime multiple și 2 unități de terapie intensivă mobilă.

Printre persoanele afectate în urma incendiului s-au aflat 4 cadre medicale: medicul de gardă care a suferit arsuri de gradul II și III pe 80% din suprafața corporală, un medic cu arsuri de căi aeriene și doi asistenți cu arsuri de gradul I pe 20% din suprafața corporală. În sprijinul medicului de gardă s-a luat de urgență măsura transportului cu o unitate de terapie intensivă mobilă SMURD la aeroportul din Iași, de unde a fost preluat cu o aeronavă militară pusă la dispoziție de Ministerul Apărării Naționale și transportat la Spitalul Floreasca din București. Totodată, în urma acordului primit de spitalul militar „Regina Astrid” din Bruxelles, medicul a fost transferat în cursul dimineții, cu o aeronavă pusă la dispoziție de MAPN.

Fetița născută sub o stea norocoasă

În data de 30.10.2020, la ora 11:51 GMT, 13:51 ora României, în Marea Egee, s-a produs un cutremur cu magnitudinea 6,7 grade pe scara Richter, cu epicentrul la 17 kilometri în largul coastelor provinciei Izmir - Turcia și la o adâncime de 11,8 km.

Cutremurul a avut peste 1000 de replici, dintre care aproximativ 40 de replici cu magnitudinea mai mare de 4 grade pe scara Richter, conform informațiilor furnizate de Autoritatea Națională de Gestionare a Dezastrelor - AFAD. Seismul a fost resimțit în Bulgaria, Cipru, Egipt, Libia și Macedonia de Nord.

Urmările cele mai devastatoare le-a lăsat în Izmir unde zeci de clădiri s-au prăbușit și peste o sută au fost afectate. În doar câteva minute, nori de praf s-au ridicat din orașul turc. După risipirea acestora s-a putut vedea dezastrul creat de forța nemiloasă a naturii. În tot peisajul, sute de persoane aveau nevoie urgentă de ajutor, multe fiind captive printre dărâmături.

Au fost mobilizate toate mijloacele pentru ca eforturile de salvare să fie încheiate cât mai repede și cu eficiență maximă. De asemenea, armata turcă a fost mobilizată pentru a participa la eforturile de ajutorare a populației.

După 91 de ore de la producerea cutremurului, când bilanțul total al deceselor a ajuns la 100 de persoane, iar al celor salvate de aproape 1000, un miracol s-a produs. O fetiță de doar patru ani a fost recuperată de sub dărâmăturile unui bloc de locuințe din districtul Bayrakli al orașului Izmir.

Unul dintre salvatori, Ibrahim Topal, cu lacrimi de fericire în ochi și cu tremur în voce a povestit plin de emoție experiența trăită în acele momente: „Am auzit o voce. M-am uitat la colegul meu și l-am întrebat: *Și tu ai auzit asta?* Atunci am oprit totul, mașinăriile și am început să ascultăm din nou și acolo chiar era o voce, răsună de sub dărâmături. Mi-am băgat capul într-o gaură. Am ascultat încă o dată. Era o voce foarte slabă care spunea ceva de genul: *Sunt aici! Sunt Ayla, sunt bine! Îmi este foarte sete! Dați-mi apă și ayran.*”

Fetița cu păr bălai se afla în bucătărie, blocată într-un triunghi de siguranță din fața mașinii de spălat vase. Era conștientă! A scos mâna printre bucățile de ciment, iar un paramedic i-a pus o perfuzie, înainte de a scoate micuța din mormanul de moloz. În tot acest timp, fetița stătea calmă și ținea mâna întinsă spre salvatori. Copila a fost scoasă de sub dărâmături în uralele zecilor de oameni care participau la operațiunile de căutare și salvare a posibilibilor supraviețuitori.

Imediat ce au recuperat-o de sub dărâmături, echipajele de salvare au transportat-o la spital pentru investigații suplimentare. „Am asistat la un miracol în a 91-a oră. Echipelile de salvare au extras-o vie pe Ayla, în vârstă de patru ani”, a declarat primarul Izmirului, Tunc Soyer.

La câteva zile după miracol, micuța se simțea bine și așteaptă cu nerăbdare să-și revadă mama... O va revedea cu siguranță, dar mult mai târziu... când toate acestea vor apune...

autor: plutonier adjutant șef Sebastian FURNEA, UPS

Trei decenii SMURD

**Cel care salvează o viață,
salvează o lume întreagă!**

Nimic nu mă poate face mai bucuros să știu că prin sacrificiile și eforturile comune ale colegilor cu care am pornit pe acest drum, adeseori accidentat, plin de obstacole, am reușit astăzi să putem prezenta SMURD ca pe o adevărată lecție de viață, unde sacrificiul, efortul, lupta de zi cu zi cu viața, emoția, suspansul, iubirea pentru omul de lângă noi au triumfat, lăsând mai departe timpul să certifice acest lucru.

**șeful DSU,
dr. Raed Arafat**

Povestea de viață a lui Oskar Schindler este cunoscută și fascinantă. Membru al Partidului Naziștilor căruia îi plăcea viața bună, a ajuns să își cheltuiască averea pentru a salva viețile a aproape 1300 evrei. Astfel, el a abandonat politica propriului partid nazist, devenind dintr-un materialist feroce, un altruist, un iubitor de semeni. Ce l-a motivat să facă această schimbare? Să fi fost un moment de iluminare ca în cazul apostolului Pavel pe drumul Damascului? Numai Dumnezeu știe! Cert este că, într-o lume egoistă și lacomă, acest om a ales să se sacrifice pentru alții.

În scena finală a celebrului film *Lista lui Schindler*, personajul principal are o întâlnire cu cei pe care îi salvase din lagărele de concentrare. La plecare, unul dintre evrei îi dăruiește o scrisoare semnată de toți cei salvați, împreună cu un inel pe care era inscripționat:

„Cel care salvează o viață, salvează lumea întreagă”. Schindler se înduioșează, și cu glasul tremurând spune „Oh, de aș mai fi salvat câțiva... Dacă aș fi vândut mașina aceasta... oh, de aș fi vândut mașina aceasta, aș fi salvat încă zece evrei! Ce nevoie aveam eu de această mașină?... Dacă aș fi vândut acul acesta de cravată, aș fi salvat încă doi! Aș fi putut salva mai mulți, aș fi putut salva mai mulți... oh, dacă aș fi avut mai mulți bani...”

Expresia „Cel care salvează o viață, salvează o lume întreagă” provine din Talmud, și accentuează importanța ființei umane.

Sub această deviză s-a consolidat, timp de trei decenii, un serviciu care le-a dat celor aflați în situații critice speranță, încredere și, mai presus de toate, o șansă la viață.

Totul a început în anul 1991, când SMUR a primit prima ambulanță de reanimare sub forma unei donații din Germania. Aceasta avea scopul de a ușura și în același timp de a ridica nivelul de îngrijire a pacientului în faza prehospitalicească.

În ultimul trimestru al aceluiași an a început o perioadă experimentală de șase luni care a pus echipajul Serviciului Mobil de Urgență și Reanimare sub coordonarea operativă a Grupului de Pompieri Militari al județului Mureș. Pompierii militari mureșeni au pus la dispoziția noului serviciu conducători auto pentru ambulanța de reanimare și spații de cazare și instruire pentru personalul medical al SMUR. Bazată pe modelele aflate în multe țări din lume unde pompierii sunt direct implicați în acordarea asistenței medicale de urgență și de prim ajutor, această încercare avea să reușească și să devină permanentă.

După un an, instructori din Germania, Olanda, Scoția și SUA, precum și reprezentanți ai diverselor ministere și instituții, au luat parte timp de trei săptămâni la un curs pe linie de urgențe și sisteme medicale. În urma acestei colaborări internaționale, Ministrul Sănătății a declarat, prin ordinul numărul 1094 din 5 noiembrie 1992, proaspătul program din Târgu Mureș drept Centru Pilon Național.

Serviciul Mobil de Urgență și Reanimare a continuat să se dezvolte, concentrându-se asupra pregătirii personalului, aproape în totalitate voluntar, și asupra consolidării relațiilor internaționale cu servicii similare din diferite țări, primele dintre acestea fiind, încă din 1992, Marea Britanie și Norvegia.

Dotarea cu tehnică de intervenție care să corespundă cerințelor actuale a luat amploare odată cu implementarea programelor la care DSU, prin IGSU, este parte. Astfel, populația este beneficiara de servicii medicale și echipamente care permit creșterea capacității de răspuns în situații de urgență, a eficienței și calității serviciilor medicale de urgență, precum și a celor de prim ajutor.

În schimb, acum, populația a ajuns să știe cum acționează acest serviciu, cât de implicați sunt cei ce-l încadrează și ce devotament poartă în suflet. Mai știe că tot ceea ce fac ei este din inimă! Însă, ceea ce nu știe exact, este câte vieți au salvat în toată această perioadă... sau mai bine spus, câte vieți ar fi fost pierdute dacă nu erau ei în acești 30 de ani...

În cele trei decenii de activitate, milioane de persoane aflate în dificultate au beneficiat de sprijinul pompierilor, asistenților, medicilor, piloților și voluntarilor. În prezent, zilnic, peste 1.000 de persoane primesc ajutor din partea celor care încadrează acum cele aproape 600 de mijloace SMURD din țară.

Pentru fiecare viață salvată, pentru fiecare șansă în plus, pentru speranța adusă oamenilor și pentru multe altele, vă mulțumim!

25 septembrie, ziua în care, anul acesta, s-au sărbătorim 30 de ani de SMURD, Inspectoratul pentru Situații de Urgență „Horea” al județului Mureș a fost gazda festivității prilejuită cu ocazia împlinirii a 30 de ani de la înființarea Serviciului Mobil de Urgență Reanimare și Descarcerare.

autor: plutonier adjutant șef Sebastian FURNEA, UPS
foto: IGSU

În cadrul acestui eveniment restrâns, oficiat cu respectarea măsurilor de distanțare socială și cu protecția necesară împotriva răspândirii noului coronavirus, Secretarul de Stat, Șeful Departamentului pentru Situații de Urgență, dr. Raed Arafat a acordat „Emblema de onoare a Departamentului pentru Situații de Urgență” oamenilor care prin sacrificiu, dăruire, profesionalism, grijă pentru semeni au pus cărămidă peste cărămidă la clădirea, consolidarea, dezvoltarea și continuitatea SMURD.

Astfel, au fost acordate înalte distincții colegilor medici, asistenți, paramedici, pompieri, voluntari, piloți, colegi din cadrul Serviciilor de Ambulanță,

salvamontiști, dar și autorități locale care au sprijinit acest serviciu încă de la început și care continuă să crească, să fie mai pregătit, să fie mai aproape de oameni.

Odată cu extinderea SMURD la nivel național și a nevoii evidente de evoluare, modernizare a sistemului integrat de urgență, ștabela a fost predată colegilor noi, pompieri, medici, paramedici, asistenți, piloți, voluntari care fac cinste acestui serviciu. Performanțele vizibile sunt rezultate ale muncii în echipă, dedicării și sacrificiului, valori înnăscute menite în a susține deviza „Cel care salvează o viață, salvează o lume întreagă!”

autor: colonel Victor GRAURE, IGSU
foto: ISU București-Ilfov și ISU Timiș

Incendiile la locuințe curmă vieți

În primul rând
copiii

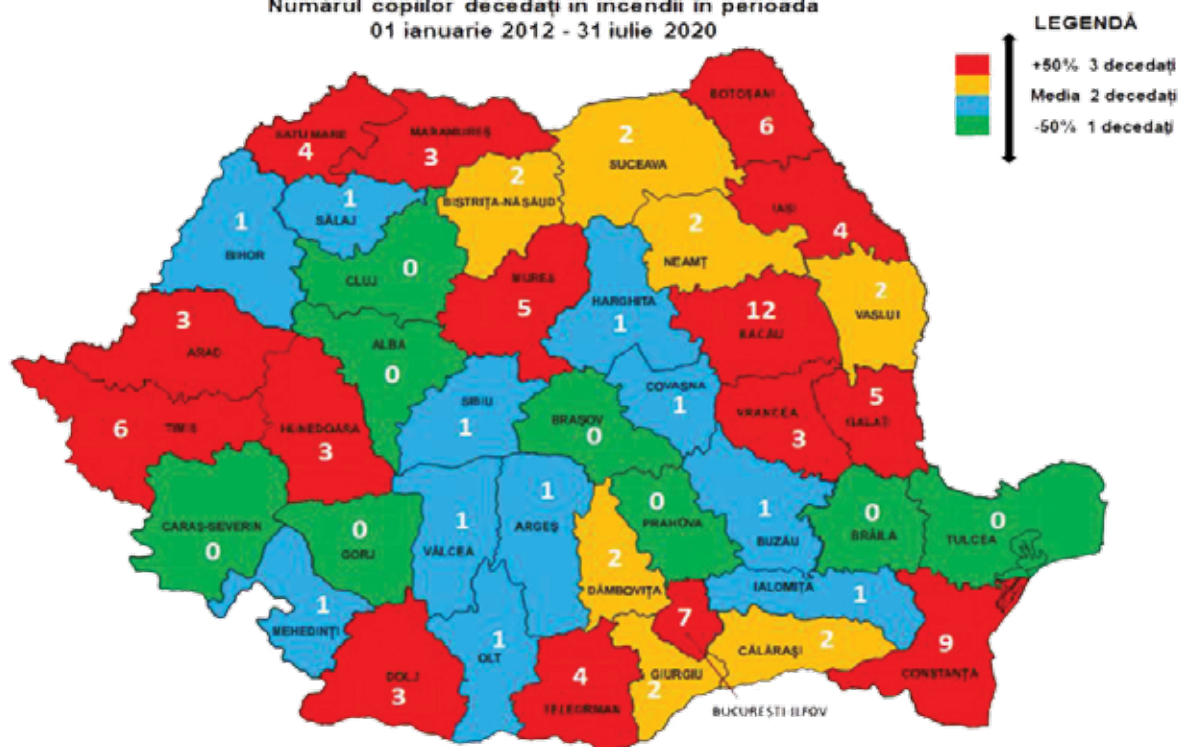
În ultimii 8 ani și jumătate, mai exact de la începutul anului 2012 și până la 31 iulie 2020, în urma incendiilor produse la locuințe au fost înregistrate 370 de victime în rândul copiilor cu vârsta de până la 14 ani. 268 dintre aceștia - 72%, au fost răniți, iar 102 și-au pierdut viața în urma arderii sau a intoxicației cu fum. Din totalul copiilor decedați, aproximativ 69% provin din mediul rural, iar ceilalți din cel urban.

Trei sferturi dintre copiii decedați, au fost lăsați nesupravegheați la momentul producerii incendiilor, aspect care trebuie să tragă un semnal de alarmă în rândul persoanelor adulte și să determine totodată, o mai mare responsabilizare a acestora atunci când vine vorba de educarea copiilor. 83% din copiii nesupravegheați au decedat în mediul rural și 17% în mediul urban.

Un caz cutremurător s-a produs anul acesta în data de 15 ianuarie în municipiul Timișoara, când, la ora 22:31, pompierii au fost alertați printr-un apel la 112 că un incendiu a cuprins o casă cu mai multe apartamente din cartierul Elisabetin.

Salvatorii au intervenit de urgență și au găsit o parte din acoperișul în flăcări prăbușit, iar într-una dintre locuințe au descoperit cadavrele carbonizate a patru dintre copiii familiei cu vârstele de 4 luni, 1 an, 3 ani și 6 ani. Fratele lor cel mai mare, un băiat de 14 ani, s-a intoxicat cu fum, a fost preluat de medici și transportat la spital. Spre deosebire de frații săi,

**Numărul copiilor decedați în incendii în perioada
01 ianuarie 2012 - 31 iulie 2020**

el se afla într-o altă încăpere când a izbucnit incendiul, iar când a vrut să intre în camera în care erau aceștia s-a trezit înconjurat de fum și i s-a făcut rău. În momentul în care au izbucnit flăcările, cei 4 frați mai mici dormeau. Părinții nu erau acasă. Cauza probabilă a incendiului o reprezintă coșul de fum neprotejat termic față de materialele combustibile.

Atât în cazul persoanelor rănite, cât și a celor decedate, peste jumătate din numărul incendiilor s-au produs ca urmare a exploatarea necorespunzătoare a instalațiilor electrice sau a mijloacelor de încălzire. Alte cauze de incendiu care au determinat un număr semnificativ de incendii sunt: utilizarea focului deschis în spații închise, jocul copiilor cu focul și scurgerile sau scăpările de produse inflamabile.

O altă concluzie importantă a analizei relevă faptul că cei mai mulți copii au decedat în urma incendiilor produse la locuințe pe perioada sezonului rece, respectiv 1 noiembrie – 31 martie, cu un vârf ce ilustrează peste un sfert din totalul deceselor anuale, în luna ianuarie. Sezonul rece reprezintă perioada în care, în multe gospodării încep să fie folosite diferite mijloace de încălzire cu defecțiuni ori improvizării și, de asemenea, instalațiile electrice îmbătrânite și neadaptate la cerințele prezentului sunt suprasolicitate prin pornirea reșourilor electrice sau a altor consumatori de mare putere.

Din punct de vedere al numărului total de copii decedați și răniți, în urma incendiilor se constată faptul că cele mai mari valori, care depășesc considerabil media de 9 victime, au fost înregistrate în județele: Ilfov cu 42 copii, Timiș cu 21, Bacău cu 20, 17 în Hunedoara și Maramureș, 15 în Iași și 13 în Mureș. La polul opus, cele mai puține victime din rândul copiilor au fost înregistrate în județele: Tulcea cu 1, Alba, Caraș-Severin și Olt cu 2, Giurgiu și Ialomița cu 3, iar Gorj, Harghita, Mehedinți, Prahova, Sălaj și Teleorman cu 4.

Inspectoratul General pentru Situații de Urgență a demarat încă din anul 2012 campania națională de informare preventivă intitulată sugestiv „FOC - Flăcările Omoară Copii”. Motto-ul acestei campanii „1 copil pe săptămână arde în România. Nu-ți lăsa copilul singur în casă” a fost cunoscut atât prin spoturile video și audio care au rulat la posturile tv și de radio la nivel național și local, cât și prin materialele tipărite care au fost diseminate grupului țintă. Trebuie menționat faptul că în ultimii opt ani s-a reușit scăderea numărului de copii căzuți victime ale incendiilor, cele mai mici valori fiind înregistrate în anii 2012 - 29 copii și 2019 - 37 copii, iar cele mai ridicate în anii 2015 - 51 copii, respectiv 2016 și 2018 - 49 copii.

De asemenea, între 2013 și 2015, Inspectoratul General pentru Situații de Urgență a orientat activitatea preventivă către principalele cauze ale producerii incendiilor, respectiv improvizările la instalațiile electrice și de gaze naturale, coșurile de fum defecte sau necurățate și suprasolicitarea instalației electrice, prin lansarea unei noi campanii de informare preventivă denumită „RISC - Renunță! Improvizările sunt catastrofale”, campanie structurată în trei proiecte. Cu ajutorul partenerului instituțional s-a reușit popularizarea campaniei prin difuzarea spoturilor video și audio, acțiuni desfășurate în unități de învățământ, diseminarea materialelor tipărite prin puncte de informare preventivă sau prin intermediul activităților de genul zilei porților deschise.

Toate aceste proiecte au continuat și în anii următori în vederea transmiterii mesajului preventiv către un număr cât mai ridicat de persoane și pentru schimbarea vechilor obiceiuri ale populației, prin renunțarea la improvizările și la lucrări executate de persoane neabilitate, în detrimentul apelării la personal autorizat. Însă, după cum au realizat și filosofii greci din antichitate, schimbarea lumii începe cu schimbarea fiecăruia dintre noi și astfel cu toții putem să contribuim pentru ca ziua de mâine să fie mai sigură pentru copiii noștri.

În al doilea rând noi toți

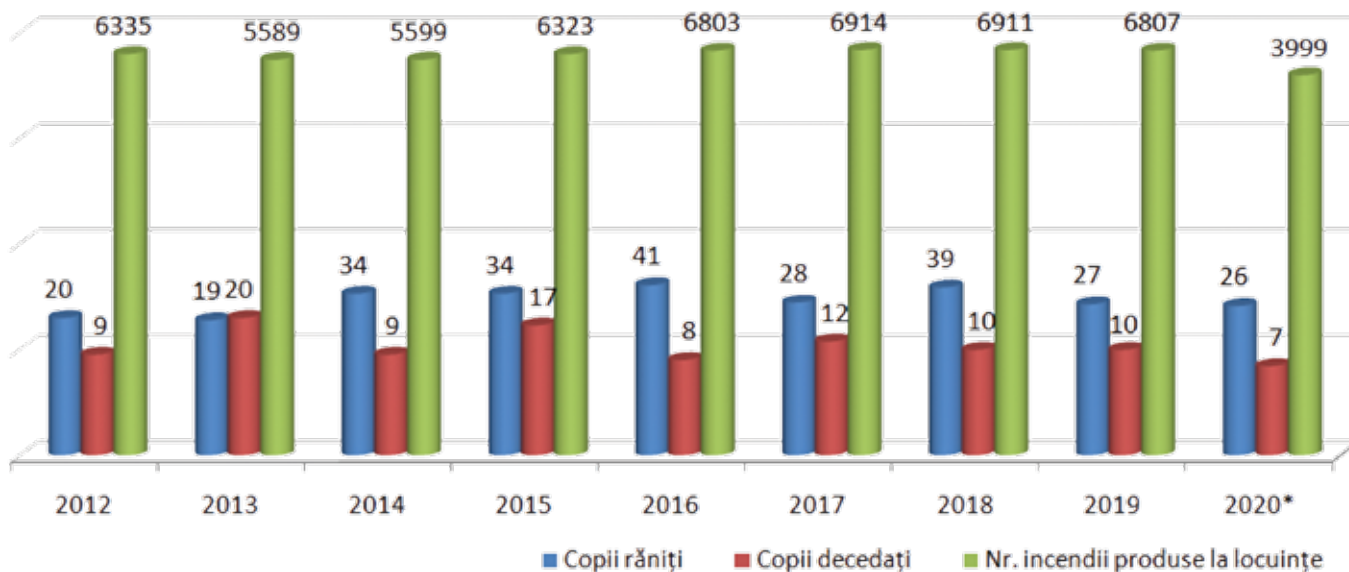
În ultimii ani, în urma incendiilor produse la locuințe au fost înregistrate 1493 de persoane decedate, iar cele mai numeroase victime s-au înregistrat pe fondul neglijenței față de sine - 912 decedați și a avut drept cauză jarul căzut din sistemele de încălzire, focul deschis și fumatul. Din totalul persoanelor decedate, aproximativ 67% provin din mediul rural, iar ceilalți din mediul urban.

Procentajul poate fi interpretat ca o consecință a nivelului scăzut de informare și de cunoaștere a regulilor și măsurilor de siguranță în domeniul apărării împotriva incendiilor în rândul populației din acest mediu. Acest aspect poate fi determinat de lipsa mijloacelor de comunicare și de transmitere a mesajelor de informare preventivă, ori din cauza faptului că mesajul nu ajunge cât mai aproape de cetățeanul din zona vulnerabilă.

Toate aceste carențe în educația preventivă a populației conduc la drame și pagube iremediabile pentru persoanele afectate. Educația precară, vârsta înaintată precum și problemele sociale actuale a persoanelor care cad victime ale incendiilor sunt motive suficiente pentru a stabili direcțiile de acțiune în domeniul prevenirii.

În analiza efectuată, din totalul de 1493 de persoane decedate, 25% au vârsta de peste 81 de ani cu o stare materială în general precară, fără ajutor din partea apropiaților sau a rudelor și cu o educație preventivă scăzută.

Victime înregistrate ca urmare a producerii incendiilor

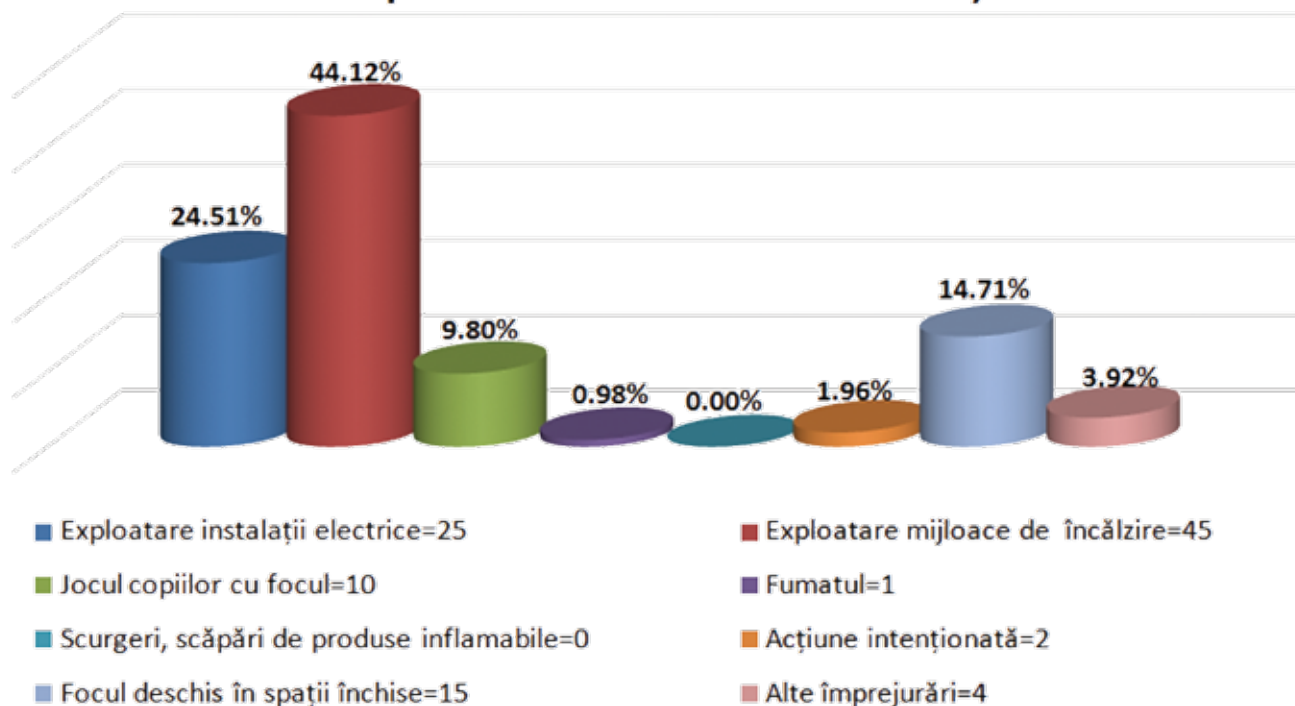
Un caz concret s-a produs anul acesta în data de 29 septembrie în comuna Biliești, județul Vrancea, când, la ora 09:04, pompierii au fost alertați printr-un apel la 112 că un incendiu se manifestă la o gospodărie.

Salvatorii au intervenit de urgență și au găsit 2 victime, o persoană de sex feminin în vârstă de 82 de ani și o persoană de sex masculin în vârstă de 84 de ani, ambele în stare de inconștiență, fără semne vitale. Chiar dacă în sprijinul forțelor de intervenție a fost și un echipaj al Serviciului de Ambulanță Județean Vrancea, ca urmare a intoxicației cu monoxid de carbon, în urma manevrelor de resuscitare, persoanele surprinse de incendiu, nu au supraviețuit. Cauza probabilă a incendiului o reprezintă acoperirea cu materiale combustibile a unei veioze.

Atât în cazul persoanelor rănite, cât și a celor decedate, peste jumătate din numărul incendiilor s-au produs ca urmare a exploatarea necorespunzătoare a instalațiilor electrice sau a mijloacelor de încălzire.

Un alt aspect important este faptul că cele mai multe cazuri de persoane decedate s-au înregistrat pe perioada sezonului rece, respectiv 1 octombrie – 31 martie, cu un vârf în luna ianuarie.

Cauza producerii incendiului - decedați

Din punct de vedere al numărului de persoane decedate în urma incendiilor se constată faptul că cele mai mari valori, care depășesc considerabil media de 36 decedați, au fost înregistrate în județele: București-Ifov - 109 decedați, Iași - 103 decedați, Bacău - 90 decedați, Prahova - 78 decedați și Buzău - 62 decedați. Se poate observa că toate aceste județe sunt mari, fiind în jumătatea superioară a clasamentului din punct de vedere al numărului populației. La polul opus, cele mai mici valori din rândul persoanelor decedate au fost înregistrate în județele: Sibiu - 7 decedați, Caraș-Severin - 9 decedați și Covasna și Alba - 10 decedați.

Scopul acestei analize este de a îmbunătăți activitatea de informare preventivă a populației. Prin aceasta se urmărește crearea unei educații preventive a cetățeanului din perspectiva creșterii prudenței față de pericolele care îl înconjoară. Formarea comportamentului preventiv în rândul populației constituie un obiectiv prioritar, acestea putând fi realizate doar prin acțiuni informativ-preventive susținute și derulate pe o perioadă îndelungată de timp. În concluzie, pentru o asimilare ușoară și eficientă a informației, activitatea de pregătire trebuie să se adreseze cu preponderență copiilor astfel încât aceștia să își formeze o educație preventivă viguroasă și sănătoasă.

Pentru siguranța copiilor este necesar să fie respectate următoarele măsuri.

- păstrarea chibriturilor, brichetelor și a altor surse de foc în locuri în care aceștia nu au acces;
- înlăturarea oricărei curiozități a copilului în legătură cu focul, explicându-i cu răbdare pericolul pe care acesta îl reprezintă pentru viața lui;
- a nu se lăsa singur în casă cu aragazul, mijloacele de încălzire sau aparatele electrice aflate în funcțiune;
- a se învăța cum să utilizeze sursele de aprindere și cum să se comporte în situații de pericol.

Învăță copilul următoarele reguli ce îi pot salva viața în situații critice:

- dacă este singur acasă, să părăsească imediat locuința și să anunțe un vecin sau primul adult despre izbucnirea incendiului;
- dacă nu poate părăsi locuința, să telefoneze, dacă are posibilitatea, la numărul unic pentru apeluri de urgență - 112 și să anunțe evenimentul precizând adresa, precum și faptul că este blocat în casă, după care să iasă la fereastră și să strige după ajutor;

ATENȚIE! nu trebuie să se ascundă în dulap, sub pat sau în alte locuri în care nu poate fi văzut de personalul din echipele de intervenție când intră în locuință;

- dacă i-au luat foc hainele, trebuie să se lase pe sol și să se rostogolească până la stingerea flăcărilor;
- atunci când în încăperea este fum, trebuie să se deplaseze aplecat sau târâș pentru a evita inhalarea acestuia.

Multe persoane asociază ziua de marți, numărul 13 și pisica neagră cu ghinionul! Noi credem că „ghinionul” poate fi prevenit!

Multe dintre efectele unor situații de urgență pot fi limitate sau chiar eliminate dacă vă informați la timp și să știți cum să acționați corect! Este pentru binele dumneavoastră și al familiei dacă identificați potențialele pericole, vă însușiți și aplicați măsurile și regulile de prevenire a eventualelor situații de urgență.

Începând cu anul 2011, IGSU s-a raliat inițiativei desfășurată la nivel european, astfel încât, în fiecare zi de marți - 13 este marcată Ziua informării Preventive.

Astfel, activitățile informativ-educative derulate sub sloganul ca „Acasă în siguranță” sau „Preveniți ghinionul”, urmăresc conștientizarea populației asupra pericolelor la care se poate expune în cazul nerespectării măsurilor și regulilor de comportare specifice tipurilor de risc generatoare de situații de urgență. Mesajul

se adresează atât copiilor, cât și părinților, bunicilor, tutorilor sau altor persoane care au responsabilitate pentru siguranța celor mici.

La nivel național, s-au derulat mai multe campanii comune de informare și conștientizare a cetățenilor privind riscurile la care se expun în cazul utilizării necorespunzătoare a surselor de energie, fie că vorbim de electricitate sau de gaze naturale.

Astfel, în ultimii ani au fost derulate mai multe campanii de informare a populației. „F.O.C – Flăcările Omoară Copii” lansată în septembrie 2012 și destinată conștientizării pericolelor la care sunt expuși copiii lăsați singuri sau nesupravegheați în casă. A urmat „R.I.S.C. - Renunță! Improvizațiile sunt Catastrofale!” lansată în noiembrie 2012, respectiv „R.I.S.C. – Siguranța NU e un joc de noroc!” în decembrie 2013. Acestea și-au propus, nu doar să informeze și să sensibilizeze populația, ci și să schimbe în timp, comportamentul legat de utilizarea corectă a surselor de energie.

Prevenția , un instrument la îndemâna fiecăruia

autor: plutonier adjutant șef Sebastian FURNEA, UPS

De asemenea, în 2015, E.ON România s-a alăturat campaniei „Nu tremur la cutremur”, inițiată de Ministerul Afacerilor Interne și derulată la nivel național prin IGSU.

În anul 2016, pornind de la preocuparea reducerii numărului de victime și a pagubelor materiale, cele două părți au inițiat, sub egida R.I.S.C., campania de informare preventivă a populației cu sloganul „Mai bine previi, decât să nu fii!”, pentru adoptarea unei atitudini proactive, prin sensibilizarea opiniei publice în vederea montării detectoarelor de incendiu în locuința proprie.

La acțiunile desfășurate sub egida parteneriatului au participat, în toți acești ani, peste 5,8 milioane de oameni, jumătate dintre aceștia fiind copii.

Campaniile derulate urmăresc implementarea obiectivelor parteneriatului „Împreună pentru Siguranță” încheiat între IGSU și E.ON, respectiv Delgaz Grid, orientate spre dezvoltarea comportamentului preventiv și a atitudinii proactive în rândul comunității, în special pentru reducerea semnificativă a numărului

victimelor în cazul incendiilor la locuințe și a altor situații de urgență.

Pentru mai multe informații utile despre modul de comportare în cazul producerii unor situații de urgență descărcați aplicația DSU din Google Play Store și AppStore și accesați portalul <https://fiipregatit.ro/>.

De asemenea, 13 octombrie reprezintă Ziua internațională pentru reducerea riscului dezastrilor, moment de readucere în atenție a modului în care comunitățile din întreaga lume depun eforturi pentru reducerea expunerii la dezastru și conștientizarea importanței gestionării tipurilor de risc. Această zi a fost stabilită în 1989, la inițiativa Adunării Generale a Națiunilor Unite pentru promovarea unei culturi globale de sensibilizare a riscurilor și de reducere a dezastrilor. Destinată creșterii gradului de conștientizare la nivel mondial privind acțiunile, politicile și practicile adoptate pentru reducerea expunerii la dezastru la nivel comunitar, această zi contribuie la salvarea oamenilor și a bunurilor acestora.

Ai grijă la cea mai mare grijă: siguranța copilului tău!

autor: colonel Alina MOISOI, IGSU

„Ai grijă la cea mai mare grijă: siguranța copilului tău!” reprezintă o nouă campanie națională lansată în data de 2 decembrie a.c., de IGSU, E.ON și Delgaz Grid. Proiectul își propune conștientizarea adulților asupra importanței supravegherii copiilor și a respectării regulilor de siguranță în locuințe.

Statisticile indică un fapt sumbru: peste 100 de copii și-au pierdut viața în incendii la locuințe, în ultimii opt ani, iar majoritatea erau nesupravegheați la momentul producerii incidentului. În cei opt ani de parteneriat, IGSU, E.ON și Delgaz Grid au derulat mai multe campanii de siguranță ale căror mesaje au ajuns la milioane de români.

Potrivit sondajului realizat de IRES pentru Inspectoratul General pentru Situații de Urgență, unul din patru români recunoaște că își lasă copiii mai mici de 10 ani nesupravegheați în locuință. De asemenea, 64% dintre cei chestionați consideră că supravegherea permanentă a copiilor este cel mai important lucru pentru asigurarea securității micuților în casă sau gospodărie.

Totodată, potrivit datelor IGSU, în ultimii opt ani, 378 de copii au fost victime ale incendiilor la locuințe, iar 104 dintre aceștia și-au pierdut viața. Majoritatea au fost lipsiți de supraveghere din partea adulților, la momentul producerii incendiilor.

Folosirea necorespunzătoare a instalațiilor electrice sau a mijloacelor de încălzire sunt principalele cauze care, an de an, curmă vieți în rândul celor mici. Astfel, conform sondajului IRES, 8% dintre români recunosc că au folosit improvizații pentru sobe, coșuri de fum sau centrale pe lemne. De asemenea, 6% admit că au făcut improvizații la instalații electrice, iar 3% la instalațiile de gaz. Peste jumătate dintre românii chestionați au declarat că nu au un detector de gaz, 72% nu au stingător de incendii, iar 81% nu au detector de fum. Mai mult, 44,5% dintre cei care dețin coș de fum nu apelează la personal specializat, cel puțin o dată pe an, pentru verificarea ori curățarea acestuia.

Copiii rămân categoria cea mai vulnerabilă, atunci când vorbim despre incendii produse la locuințe sau

gospodării. În cele mai multe situații ei nu pot aprecia pericolele din jur și le lipsește puterea de a se salva din calea focului. Din totalul celor care și-au pierdut viața, aproximativ 69% provin din mediul rural, iar 31% din mediul urban.

De aceea, conștientizarea adulților cu privire la responsabilitatea ce le revine în ceea ce privește respectarea măsurilor de siguranță în locuințe este obiectivul principal al campaniei naționale „Ai grijă la cea mai mare grijă: siguranța copilului tău!”, lansată de Inspectoratul General pentru Situații de Urgență, în parteneriat cu E.ON și Delgaz Grid.

Astfel, spoturile proiectului vor fi difuzate, începând cu data lansării, pe posturile TV și în mediul online și vor aduce în prim-plan reprezentanți de seamă ai categoriilor profesionale care se bucură de credibilitate și respect din partea populației, cum ar fi: pompieri, profesori, medici, preoți, actori. Fiecare personaj din clipurile campaniei trage un semnal de alarmă în rândul celor care sunt responsabili de siguranța copiilor, care pot deveni victime ale neglijenței sau neatenției adulților, fie ei bunici, părinți sau aparținători.

Supravegherea micuților, pregătirea corespunzătoare a instalațiilor de încălzire, curățarea coșurilor de fum, obligatoriu înainte de venirea sezonului rece (cu personal autorizat), verificarea instalațiilor, repararea defecțiunilor de către specialiști, sunt câteva dintre regulile principale care trebuie respectate, astfel încât copiii și ceilalți membri ai familiei să fie în siguranță.

Încheiat între IGSU și E.ON România în luna septembrie 2012, parteneriatul „Împreună pentru Siguranță” a constatat în derularea, la nivel național, a mai multor campanii comune de informare și conștientizare a cetățenilor privind riscurile la care se expun în cazul utilizării necorespunzătoare a surselor de energie, fie că vorbim de electricitate sau de gaze naturale.

La acțiunile desfășurate sub egida parteneriatului au participat, în toți acești ani, peste 6 milioane de oameni, jumătate dintre aceștia fiind copii.

PREGĂTIREA PERSONALULUI

*Nu trebuie să-ți fie frică de nimic în viață!
Trebuie doar să înțelegi.*

Marie Curie

autor: plutonier adjutant șef Sebastian FURNEA, UPS

Antrenamentul

pasul către desăvârșirea profesionalismului

Din adâncuri viața se vede mult mai clar sau... dimpotrivă, deloc! Cel care poate descrie cel mai bine o astfel de lume este scafandru. Conform termenilor de specialitate, acesta reprezintă persoana instruită pentru a putea evolua și lucra sub apă cu ajutorul unui echipament adecvat. Accesul la scufundări îl au numai persoanele care au efectuat o pregătire de specialitate în domeniu, în urma căreia au obținut calificarea respectivă și sunt apte pentru scufundări în perioada în care execută aceste activități.

Astfel, un scafandru este atestat să execute scufundări cu aer comprimat la adâncimi de până la 40, 60 metri și peste, respirând aer comprimat sau amestecuri de gaze respiratorii prin intermediul unui aparat autonom sau cu alimentare de la suprafață.

Profesia de scafandru este periculoasă, în consecință nu se află la îndemâna oricui. Pentru a o practica este nevoie de curaj, ambiție, putere de concentrare și răbdare. Indiferent că fac scufundări la mare adâncime, neutralizează mine sau participă la intervenții, scafandrii militari reprezintă o adevărată elită.

La fel ca alte meserii periculoase, cea de scafandru este frumoasă, dar care nu se poate desfășura fără un strop de nebunie și o mare de pasiune. În general, dacă există plăcere în activitatea desfășurată, s-a obținut deja jumătate din cheia succesului.

Această meserie schimbă perspectiva asupra vieții, reprezintă o provocare continuă și un test de rezistență zilnică. Este un domeniu în care nu se admite greșeala, care poate face foarte ușor diferența între viață și moarte. Ei sunt predispuși la intoxicație cu bioxid de carbon, hipotermie, suprapresiune pulmonară, deficiențe de auz și chiar înec. Aceste riscuri îi determină să trateze fiecare sarcină cu maximă responsabilitate.

Adâncurile mării, negura lacurilor sau viteza valurilor nu mai au nici o taină pentru scafandri. Îmbrăcați doar cu un costum din neopren, cu măști speciale și butelii în spate care să le furnizeze în permanență oxigen, scafandrii sunt eroii muți din spatele unor misiuni deosebit de dificile.

PREGĂTIREA PERSONALULUI

Munca lor implică multă pregătire fizică, dar și psihică, zeci de ore de stat în apă pe săptămână și capacitatea de a lua decizii rapide și foarte importante. În condiții de vizibilitate bună, de la 20 metri adâncime lumina dispare și rămâne doar cea artificială din dotare sau în beznă, pe pipăite! Au fost pregătiți să lucreze și așa. De aceea, misiunile la care participă presupun din partea scafandrilor originalitate, capacități mentale, diversitate, adaptare, autocontrol și stăpânirea de sine. De altfel, fără aceste calități nu se poate profesia. Bineînțeles că momente neplăcute se pot întâmpla, ca de exemplu stoparea debitului de aer sau de gaz respirator. E o senzație ciudată. Este riscul meseriei.

Pentru un scafandru sunt foarte importante pregătirea fizică, antrenamentul de specialitate și îmbunătățirea permanentă a cunoștințelor. Ca orice profesionist, trebuie să fie întotdeauna pregătit să acționeze atunci când este solicitat.

În funcție de calificarea pe care o deține, un scafandru poate executa sub apă operațiuni de căutare și recuperare de obiecte și persoane aflate în mediul subacvatic, cercetare a mediului subacvatic, culegere și înregistrare de informații legate de diverse obiective, executarea de inspecții tehnice, lucrări subacvatice cu scule acționate hidraulic și pneumatic, sudură tăiere subacvatică, control nedistructiv la structuri imerse, demolări cu explozivi precum și scufundări pentru antrenament care pot fi reale sau în simulatoare și

barocamere, adică acele containere în care scafandrii pot sta chiar și o săptămână dacă trebuie să lucreze la mari adâncimi.

Din punct de vedere al dotărilor, lucrurile au evoluat. Acum se deține aparatură de ultimă generație care poate transforma orice bombă, mină, torpilă, pachet suspect sau corp inert, într-un obiect ușor de descifrat.

Spiritul de echipă este esențial. Fiecare membru al echipei are un rol foarte important, de la cei care se află sub ape și până la cei care întrețin tehnica de scufundare. Pentru ca omogenitatea lucrului să fie cât mai bună în timpul misiunilor la care participă, echipajele de scafandri au planificate periodic exerciții de pregătire.

Unul dintre acestea s-a desfășurat în perioada 05 – 09 octombrie a.c., când Inspectoratul pentru Situații de Urgență „Iancu de Hunedoara” al județului Hunedoara a organizat în localitatea Cinciș-Cerna, la lacul de acumulare Cinciș, un antrenament de specialitate al scafandrilor de intervenție. La exercițiu au luat parte 21 de scafandri din cadrul a 8 inspectorate județene, respectiv Hunedoara – 3, Constanța – 6 (3 Centrul de Antrenament al Scafandrilor de Intervenție + 3 Detașament „Slt. Fripis Marius Daniel”), Arad – 2, Timiș – 2, Cluj – 1, Dolj – 3, Bihor – 2 și Alba – 2, împreună cu 2 specialiști din cadrul Serviciului Public Județean Salvamont Hunedoara. Aceștia au desfășurat acțiuni de intervenție complexe, eficiente în condiții

Ziua scafandrilor militari români este sărbătorită an de an la 15 noiembrie.

des schimbătoare și în zone greu accesibile având ca scop pregătirea, perfecționarea scafandrilor brevetăți pentru acțiuni de căutare-salvare atât în mediul acvatic, cât și din acesta.

Scafandrii au avut parte de numeroase situații tactice, cu rolul de a-i antrena în utilizarea tehnicilor și procedeele de scufundare, precum și extragerea unor persoane din mediul acvatic, acordarea de prim ajutor acestora, salvarea unui scafandru aflat în dificultate din mediul acvatic, acordarea de prim ajutor și transportarea acestuia printr-o zonă stâncoasă, greu accesibilă, cu ajutorul echipei Salvamont pentru a fi predat echipelor medicale calificate.

Pentru realizarea acestor situații tactice au fost utilizate tehnici și procedee de scufundare și alpinism cu ajutorul echipamentelor din dotarea autospecialei de intervenție a scafandrilor, precum și echipamente specifice de protecție și intervenție din dotarea ISU Hunedoara.

Scafandrii participanți la această sesiune de pregătire au luat parte la numeroase intervenții, fiecare dintre acestea fiind unică atât prin gradul de dificultate, cât și prin adaptarea procedurilor de intervenție specifice. Dintre ele se pot aminti cele mai recente: salvarea animalelor dintr-o navă răsturnată în Marea Neagră; căutarea, recuperarea și salvarea din mediul acvatic a unui autoturism cu 6 persoane aflate în interior, căzut în canalul Dunăre-Marea Neagră

de pe un pod, de la o adâncime de aproximativ 10 metri; căutarea, recuperarea unei persoane căzută într-un bazin cu apă contaminată (dejecții); căutarea, recuperarea unor persoane căzute cu elicopterul într-un lac; recuperarea unei persoane prinsă între stabilopozi; căutarea, recuperarea persoanelor din ape curgătoare cu debit mare, curenți puternici, vizibilitate scăzută, temperatura apei fiind sub 10 grade; căutarea, recuperarea persoanelor aflate în puțuri; căutarea, recuperarea persoanelor din lacuri de acumulare și agrement, baraje care prezintă un pericol nevăzut pentru scafandri; căutarea, recuperarea unor persoane dispărute în Marea Neagră, având un grad de agitație al acesteia de 3 spre 4, hulă de fund (nisip amestecat cu apă), curenți puternici mai ales în zona digurilor.

Nu este prima dată când pompierii scafandri se antrenează în apele reci ale lacului Cinciș, lac ce are o suprafață de circa 867 hectare și o adâncime de 48 metri. Astfel de exerciții acvatice, cu participanți din mai multe județe, sunt organizate periodic de ISU Hunedoara.

autor: psiholog căpitan Ecaterina-Daniela SMĂDU, ISU Călărași

În ultimul timp, conflictul muncă-familie reprezintă un construct investigat din ce în ce mai mult în psihologia organizațională, cu atât mai mult cu cât poate fi generator de stres. Acest construct pornește de la ideea că, în funcție de mediul în care ne aflăm, noi, ca oameni, îndeplinim anumite roluri. Astfel, ajungem să îndeplinim atât rolul de angajat, cât și rolul de soț/soție, de părinte etc. Conflictul muncă-familie apare atunci când timpul, energia, solicitările unui rol dintr-o zonă fac dificilă realizarea activităților din celălalt rol.

Deși, inițial, acest construct a fost privit din perspectivă unidimensională, doar din direcția muncii care interferează cu familia, studii mai recente au evidențiat o conceptualizare bidirecțională, identificându-se două tipuri de conflict, pornind de la cauza acestuia: conflictul muncă-familie și conflictul familie-muncă.

Primul tip de conflict: conflictul muncă-familie are loc atunci când cerințele din mediul muncii interferează cu cerințele și responsabilitățile familiale. Al doilea tip de conflict: conflictul familie-muncă apare atunci când cerințele familiale interferează cu responsabilitățile

locului de muncă. Aceste două forme de conflict se diferențiază în funcție de componentele bazate pe timp, pe tensiune și pe comportament:

- Conflictul bazat pe timp presupune că timpul alocat într-un rol face dificilă realizarea atribuțiilor în celălalt rol;
- Conflictul bazat pe tensiune se referă la tensiunea acumulată în rolul dintr-o zonă care se răspândește și deranjează în celălalt domeniu, interferând și având repercusiuni negative asupra îndeplinirii celuilalt rol și asupra performanței din celălalt domeniu;
- Conflictul bazat pe comportament apare atunci când comportamentul exersat într-un rol este incompatibil cu comportamentul celuilalt rol.

Surse ale conflictului muncă-familie sau ale conflictului familie-muncă pot fi: timpul peste program, munca în schimburi, misiuni în interes de serviciu, situația în care ambii parteneri sunt activi profesional, tensiunea, iritabilitatea, oboseala, comportament agresiv, autoritar etc. Dacă aceste situații nu sunt

Conflictul muncă-familie

situația când rolurile se întrepătrund

- *În conflict, fii corect și generos.*
- *Când guvernezi, nu încerca să controlezi.*
- *Când lucrezi, fă ceea ce îți place.*
- *În viața de familie fii complet prezent.*

Lao Tse

gestionate pot duce la apariția efectelor disfuncționale, precum epuizare emoțională, insatisfacția legată de locul de muncă sau insatisfacția maritală și, implicit scăderea stării de bine.

De exemplu, se poate lua situația unei persoane care se simte stresată în mediul familial și, dacă acest stres afectează sarcinile sau comportamentul la locul de muncă, se instalează conflictul. Sau, invers, frustrările, tensiunile de la locul de muncă pot interfera cu modul de îndeplinire a rolului din familie. Un alt exemplu ar fi timpul solicitat de locul de muncă/familie care concurează cu activitățile din cealaltă zonă și persoana în cauză nu reușește să-și găsească resursele astfel încât să își adapteze comportamentul pentru a-și îndeplini ambele roluri și, în felul acesta, se poate ajunge, la conflict muncă-familie sau conflict familie-muncă. Însă, o persoană cu cât reușește să găsească resurse pentru a crea echilibru între viața familială și cea profesională, astfel încât să-și îndeplinească rolurile, cu atât potrivirea muncă-familie va fi mai mare, va scădea nivelul conflictului muncă-familie, iar satisfacția în muncă și cea maritală vor crește.

În studiile din literatura de specialitate acest construct a fost pus în relație și cu alte constructe psihologice, descoperindu-se că un nivel înalt al acestui conflict poate fi relaționat cu o productivitate scăzută, cu scăderea satisfacției muncii, scăderea angajamentului organizațional, cu o satisfacție maritală scăzută, cu scăderea stării de bine, dar și cu nivele mari de anxietate, burnout, absenteism și chiar fluctuație de personal.

Dimensiunile conflictului muncă-familie pot varia în funcție de vârsta persoanelor, de vechimea la locul de muncă, de specificul activității, de situația pe piața muncii a partenerii, de numărul copiilor din familie, precum și în funcție de trăsăturile de personalitate. În cazul salvatorilor profesioniști, specificul activităților poate deriva și din specificul intervenției, mai exact, participarea la intervenții dificile, cu victime și, mai ales, în cazurile în care victimele sunt copii.

În cazul în care sunt înregistrate valori mari ale conflictului muncă-familie se poate recurge la implementarea unor programe cu scopul echilibrării vieții profesionale cu viața de familie, strategii de management al timpului, al emoțiilor, suport prin consiliere psihologică a persoanelor la care sunt prezente reacții anxioase sau depresive, ca urmare a conflictului muncă-familie.

Toate acestea pot construi un mediu profesional în care angajatul să simtă că este satisfăcut cu munca sa, să simtă că aparține unui grup, că este înțeles în legătură cu problemele sale personale, să simtă că este apreciat pentru ceea ce face, contează pentru organizația din care face parte și, implicit, va performa și nu va avea intenția de a părăsi organizația.

Cred în oameni, în vindecarea adusă de lacrimi, răsete și povești împărtășite și în legături formate din încredere și adevăr. Cred în puterea mâinii ce o strânge pe alta în clipe de durere și în miracolul, zâmbetele și îmbrățișările spontane.

colonel Radu ANTON

colonel Radu Anton

31 mai 1960 - 25 septembrie 2020

autor: locotenent Dorina LUPU, ISU Botoșani
foto: ISU Botoșani

De Ziua Mondială a Inimii, pompierii botoșăneni și nu numai, s-au despărțit pentru totdeauna de cel pentru care iubirea de semeni a fost mai mare decât inima lui: domnul colonel (r) Radu Anton.

Cu profundă durere, comanda IGSU, foști camarazi, prieteni, rude și personalul Inspectoratului pentru Situații de Urgență „Nicolae Iorga” al județului Botoșani au adus un ultim omagiu celui care a fost un mare comandant.

S-a născut pe 31 mai 1960 în satul Icușeni, comuna Vorona, și pentru că a simțit ceva aparte pentru viața militară și-a început cariera în cadrul Liceului Militar „Ștefan Cel Mare” Câmpulung Moldovenesc, pe care le-a absolvit în 1979.

Dorința de perfecționare l-a îndemnat să urmeze Școala Militară de Ofițeri Activi „Nicolae Bălcescu” din Sibiu - trupe chimice, iar după absolvire a activat ca ofițer în cadrul Comandamentului Aviației Militare – Secția Protecție Nuclear-Bacteriologic-Chimic. A continuat pregătirea de specialitate, urmând cursurile Academiei de Înalte Studii Militare și ale Universității București – Facultatea de Drept.

A îndeplinit pe rând funcții de conducere în cadrul Comandamentului Protecției Civile – Secția Protecție Dezastre Naturale și Tehnologie, în Ministerul Afacerilor Interne – Serviciul Protecție Civilă și Pregătire pentru Luptă din Direcția Organizare Mobilizare și Operații, în Ministerul Administrației și Internelor – Direcția Generală Organizare, Planificare Misiuni și Resurse.

La începutul anului 2005, s-a întors în județul natal, fiind numit adjunct al inspectorului șef al ISU Botoșani. Un an mai târziu, a preluat comanda Inspectoratului pentru Situații de Urgență „Nicolae Iorga”.

Timp de zece ani, cât a condus această instituție a solicitat, în mod constant, creșterea nivelului de performanță a personalului, neabdicând niciun moment de la principiul corectitudinii. S-a retras la vatră în 2016, dar gândul și preocupările i-au rămas îndreptate tot către cei pe care i-a prețuit și îmbrățișat cu atâta dragoste.

Exigent, direct, luptător, vertical, generos, dârz, demn, și-a venerat părinții, și-a iubit familia, a fost alături de

oameni chiar și atunci când el avea cea mai mare nevoie de semeni, și a reușit să impună modestia și discreția.

Dedicat trup și suflet, a reușit să impună această atitudine și colegilor, solicitându-le în permanență să pună pe primul loc semenii și obligația de a le asigura protecție și siguranță în cazul producerii unor situații de urgență.

A lăsat în urma sa amintirea unui ofițer îndrăgostit de meseria pe care a îmbrățișat-o și de locurile de muncă în care și-a îndeplinit cu rezultate foarte bune și necondiționat misiunile încredințate. Pentru rezultate meritorii în îndeplinirea atribuțiilor și în pregătirea profesională a fost decorat cu: Ordinul „Meritul militar” clasa a III-a pentru 15 de ani de activitate – în 1997, Semnul onorific „În Serviciul Patriei” pentru 20 de ani de activitate – în 2002, Ordinul „Bărbăție și Credință” în grad de „Ofițer” – în 2006, Semnul onorific „În Serviciul Patriei” pentru 25 de ani de activitate – în 2007, Emblema de merit „Acțiuni umanitare” clasa a III-a – în 2013 și Ordinul „Bărbăție și Credință” în grad de „Comandor” – în 2015.

A fost binecuvântat cu o familie înțelegătoare și iubitoare, care i-a fost întotdeauna alături și i-a înțeles menirea, chiar dacă se supunea mereu la riscuri. Și-a luat rămas bun de la ei și de la toți ceilalți în după amiaza zilei de 25 septembrie 2020, când s-a pus să se odihnească... Nimeni nu își închipuia că avea să adoarmă în somnul de veci.

În tot ceea ce a făcut s-a simțit iubirea față de oameni. Unii l-au însoțit pe ultimul drum, dar cei mai mulți nu au putut să fie prezenți, din cauza măsurilor de limitare a răspândirii noului coronavirus.

Ne rugăm lui Dumnezeu să îl primească în Armata Lui din Ceruri și să îl așeze între cei drepti, iar pe cei pe care i-a părăsit mult prea devreme, să-i mângâie și să-i întărească.

Avem onoarea să vă salutăm, domnule colonel Radu Anton!

Dumnezeu să vă ierte și să vă odihnească în pace!

Să vă păstrați optimismul indiferent de greutățile întâlnite în cale. Fiți încrezători în forțele voastre, iar reușita nu va întârzia să apară. Zâmbiți! E cel mai frumos salut pe care îl putem oferi celor de lângă noi.

general de brigadă (p.m.) Daniel Gheorghe POPA

Cu degete tremurânde suntem nevoiți să scriem în paginile publicației un nou episod din rubrica „In memoriam”, pentru al treilea număr de revistă consecutiv. De această dată motivul îl constituie o altă veste tristă, care a cutremurat o mică familie și o mare comunitate: domnul colonel Daniel Gheorghe Popa, inspector șef al Inspectoratului pentru Situații de Urgență „Dobrogea” al județului Constanța, a încetat din viață.

Un ofițer de o aleasă noblețe sufletească, cunoscut de mulți, de foarte mulți, de la cei mai simpli, la cei mai importanți, de la nivelul unei comunități, la nivel național. S-a remarcat prin felul pozitiv de a fi, prin zâmbete și seriozitate, prin bun simț și verticalitate, prin dragostea nemărginită față de semenii, de arma Pompieri și de țară.

Domnul colonel s-a născut la data de 25 iunie 1963 în satul Armășești, comuna Cernișoara, județul Vâlcea. Încă din copilărie a fost atras de uniforma militară, iar după ce a absolvit, în 1981, Liceul Industrial Mecanic din Râmnicu Vâlcea, a urmat cursurile Școlii Militare de Ofițeri Pompieri București. După absolvire, în 1985, a fost repartizat în cadrul Grupului de Pompieri al județului Călărași, pe funcția de inspector principal II care a ocupat-o timp de trei ani. Tot în cadrul aceluiași grup de pompieri, între august 1998 și septembrie 2001 a ocupat funcția de Șef de Stat Major. A preluat comanda pompierilor călărășeni din 15 septembrie 2001, până în 14 iulie 2016, când a fost numit inspector șef al Inspectoratului pentru Situații de Urgență „Dobrogea” al județului Constanța. A rămas acolo până la... ultima suflare.

A servit Patria mai mult de 38 de ani și a făcut-o cu cinste, onoare și respect. Un profesionist, dedicat trup și suflet misiunii de salvator, a venit permanent în sprijinul cetățenilor ori de câte ori viața le-a fost pusă în pericol.

Ca inspector șef al celor două inspectorate județene, a condus după principiile sale de viață, unde corectitudinea, devotamentul, grija pentru oameni dar și preocuparea constantă de autoperfecționare au devoalat imaginea palpabilă a unui adevărat comandant. Calitățile umane dovedite față de cei cu care a lucrat, l-au ajutat să se apropie de oameni, să fie apreciat și prețuit. Datorită calităților militare, a rezolvat situații complexe fără a lăsa să se vadă vreo urmă de efort din partea lui, iar pentru aceasta a fost decorat, în întreaga lui carieră, cu: Semnul onorific

„În Serviciul Patriei” pentru 15 de ani de activitate – în 2000, Semnul onorific „În Serviciul Patriei” pentru 20 de ani de activitate – în 2005, Ordinul „Bărbăție și Credință” în grad de „Ofițer” – în 2006, Semnul onorific „În Serviciul Patriei” pentru 25 de ani de activitate – în 2010, Ordinul „Bărbăție și Credință” în grad de „Comandor” – în 2012, Placheta onorifică a Inspectoratului General pentru Situații de Urgență – în 2014, Emblema de merit „Acțiuni umanitare” clasa I – în 2019 și Distincție de serviciu – în 2020.

La finalul lunii octombrie a acestui an, domnul colonel Daniel Gheorghe Popa a fost diagnosticat cu COVID-19 și internat la Spitalul de Boli Infecțioase din Constanța. După ce starea de sănătate i s-a agravat, a fost transportat, cu elicopterul SMURD, la Institutul „Matei Balș” din București.

Miercuri, 4 noiembrie 2020, comandantul pompierilor constănțeni s-a stins din viață în urma unei lupte inegale cu virusul necruțător. Inima i-a cedat, iar el, un militar desăvârșit, un conducător demn și un camarad adevărat, ne-a părăsit mult prea devreme, la vârsta de 57 de ani.

Puține cuvinte și o recunoștință veșnică s-au simțit sâmbătă, 7 noiembrie 2020. Pentru toți pompierii români timpul s-a oprit în loc, preț de un minut. Puțin pentru o viață, dar o eternitate pentru recunoștința pe care o purtăm omului deosebit și drag tuturor celor care l-am cunoscut drept domnul colonel Daniel Gheorghe Popa.

Pe platourile fiecărei subunități de pompieri din întreaga țară s-a ținut un moment de reculegere, timp în care semnalele luminoase și acustice ale autospecialelor de intervenție au dat onorul fostului comandant de pompieri. Va rămâne pentru totdeauna în inimile și gândurile noastre.

Rămas bun și drum lin către Cer!

Dumnezeu să vă odihnească în pace și să vă așeze printre cei dreپți!

Avem onoarea să vă salutăm, domnule comandant!

După o săptămână de la trecerea domnului colonel la cele veșnice, la data de 11 noiembrie 2020, Președintele României, domnul Klaus Iohannis, a semnat decretul privind acordarea gradului de general de brigadă – cu o stea, post-mortem, fostului inspector șef al Inspectoratului pentru Situații de Urgență „Dobrogea” al județului Constanța.

general de brigadă (p.m.)
Daniel Gheorghe Popa

25 iunie 1963 - 4 noiembrie 2020

Medalia
Virtute Militară
clasa a III-a

Crucea
Trecerea Dunării 1877

Medalia
Apărătorilor Independenței
în Resbelul 1877-1878

Medalia
Războiului ruso-turc

foto: colecția Emanuel ERENA

Pompierii români de altădată

Militarul din imagine este un sergent-major, pompier militar, în mare ținută, uniformă model 1868/1870. Descrierea acestei uniforme am efectuat-o în numărul precedent al revistei „Pompierii Români”. Spre deosebire de sergentul-furier prezentat atunci, tânărul din imaginea de față are cizme de cavalerie și poartă sabia de artilerie model 1876, numită inițial sabia de călărași - model 1876. El are următoarele decorații, de la stânga la dreapta în fotografie și de sus în jos în medalion: Medalia Virtute Militară clasa a III-a, Crucea Trecerii Dunării 1877, Medalia Apărătorilor Independenței în Resbelul 1877-1878 și Medalia Războiului ruso-turc. Începând cu Legea din 1874, pompierii căpătau și misiunea de a forma artileria teritorială, în timp de război. Din această postură bărbatul a participat la Războiul de Independență. Purtarea unor decorații instituite la 1878 și faptul că la 1881 pompierii au adoptat uniforma artileriei reprezentată printr-o tunică maro cu 2 rânduri de nasturi, indică intervalul în care este realizată fotografia, iar conform datelor de pe verso ne putem da seama că a fost immortalizată în atelierul lui Jean Tiedge din Ploiești.

Pe fiecare manșetă sunt câte 2 galoane a 2 cm lățime, din fir auriu, cu un rând de zig-zag. Ele arată gradul-funcție de sergent-major (astăzi ele indică gradul de plutonier). Galonul pieziș de pe brațul stâng, confecționat din lână roșie, se numea șevron de vechime și indică faptul că după stagiul militar obligatoriu, tânărul s-a reangajat pe un termen de 2 ani. În imagine se poate observa că este la prima reangajare, având numai un șevron de vechime.

Trebuie menționat că ierarhia gradelor inferioare militare s-a schimbat mult în timp. Până în anul 1932, subofițerii erau incluși în categoria „trupă”, alături de trupa în termen. Iar până în anul 1911, subofițerul era un grad, cu mai multe funcții. La nivelul anilor în care este datată imaginea, ierarhia gradelor inferioare era: soldat, caporal, subofițer. Acesta din urmă avea gradele-funcții de: sergent, sergent-major și sergent-adjutant. Toate acestea erau rezervate atât trupei în termen, cât și trupei reangajate.

Să nu ne mire prezența cizmelor de cavalerist – așa cum vom vedea mai jos, în dotarea pompierilor existau și cai. La nivelul anului bugetar, care începea, în perioada regală, la 1 aprilie, 1880/1881, structura pompierilor militari din România era:

- doi ofițeri cu gradul de maior, comandanții pompierilor din Divizia II și IV teritorială, și aceasta din cauza faptului că la nivel de minister nu exista o structură centrală care să înglobeze toate subunitățile de pompieri militari;
- un divizion la București, cu 21 ofițeri, 580 trupă și 150 cai. Divizionul era echivalentul batalionului la artilerie, pompieri, cavalerie;
- o baterie la Iași, cu 6 ofițeri, 239 trupă și 90 cai. Bateria era echivalentul companiei, la artilerie și pompieri;
- cinci secții mari la Craiova, Ploiești, Focșani, Brăila și Galați, cu 1 locotenent, 98 trupă și 44 cai. La Galați și Craiova, care erau considerate baterii în unele documente se mai regăsea și 1 căpitan. Secția era, la artilerie și pompieri, echivalentă cu plutonul, iar la infanterie și cavalerie, era un eșalon intermediar între grupă și semi-pluton;
- opt secții mai mici la Bacău, Roman, Bârlad, Buzău, Pitești, Severin, Giurgiu și Botoșani cu 1 sublocotenent, 85 trupă și 35 cai.

În total, pompierii militari aveau prevăzut, prin buget, efectivul de 44 ofițeri și 1989 trupă pentru toată țara. Secția din Ploiești avea prevăzut următorul efectiv, pe grade, la fel ca la celelalte patru secții similare din țară: 1 locotenent, 1 sergent major (cel din imagine), 6 sergenți, 14 brigadieri (echivalentul caporalului la artilerie, pompieri și cavalerie) și 77 soldați.

De menționat este faptul că efectivul e cel prevăzut, nu cel existent. Pompierii militari erau subordonați Ministerului de Război, iar datele au fost culese din „Supliment la Monitorul Oastei”, nr. 13/1880, paginile 57-59.

Piesa de colecție

Drapelul Asociației Arcășești din Bosanci

autor: profesor Loredana Oprica, Muzeul Național al Pompierilor
exponat din cadrul Muzeului Național al Pompierilor

foto: plutonier adjutant Claudiu BRANISCHI, UPS

Prima formație specializată în lupta contra incendiilor a luat naștere în Bosanci în anul 1867. După anexarea părții de nord a Moldovei de către Imperiul Habsburgic (1775), comuna Bosanci s-a aflat pentru o perioadă de 144 de ani, în provincia Bucovina, stăpânită de austrieci. Pe măsură ce ocupația habsburgică lua forme din ce în ce mai dure, s-a cristalizat și rezistența populației românești, supusă unui proces de deznaționalizare. Astfel, această rezistență a cunoscut diferite forme. Au fost înființate, cu precădere la sate, cabinete de lectură, cămine culturale, biblioteci publice, s-au editat în limba română publicații, fie culturale, fie politice, au fost organizate serbări la mormântul domnitorului Ștefan cel Mare de la mănăstirea Putna, cât și la alte monumente istorice.

Un moment important în acțiunea de promovare a conștiinței naționale în rândul populației bucovinene este marcat de înființarea arcășiiilor. Aceste asociații urmăreau să strângă „în mănunchiuri pe tinerii țărani, făcându-i să se mândrească că sunt români, să cultive cu îndârjire limba și datinile strămoșești și astfel să reziste încercării de a-i deznaționaliza. Ei trebuiau instruiți

să reziste marelui pârjol, de data aceasta național, care ne amenința și care, cu toate mijloacele, trebuia paralizat.” Studenții și intelectualii români de la sate au avut o contribuție de seamă în acțiunea de organizare a acestora. În urma apelurilor repetate adresate de societatea studentă „Dacia” (primul apel a fost publicat la 7 mai 1905) aceștia au popularizat în rândul tineretului român, ideea de înființare. Astfel, chiar din anul 1905 au început să se înființeze în satele din Bucovina tot mai multe asociații arcășești. În anul 1906 s-a publicat regulamentul arcășiiilor, care sublinia, chiar în prefață, importanța culturii, iar mijlocul preconizat pentru atingerea unui grad de cultură mai înalt, îl reprezenta socializarea. Regulamentul arcășiiilor își propunea să strângă la un loc tineretul, să-l facă atent asupra pericolelor ce-l amenința din toate părțile, să-l înfrățească și să-l cultive, atât fizic cât și moral, în vederea apărării averii și vieții aproapelui. Toate asociațiile arcășești aveau steaguri tricolore și panglici cu inscripția satului respectiv. Conform prevederilor statutului arcășiiilor, steagurile trebuiau sfințite în biserică de către preotul satului.

Este de necontestat că manifestările prilejuite, în special de sfințirea steagurilor, constituiau un excepțional mijloc de afirmare românească și promovare a conștiinței naționale, „întrucât arcașii cutreierau comuna, înfășurați fiind cu panglici tricolore și având în frunte drapelul tricolor”. Serviciul religios, depunerea jurământului, apoi petrecerea populară ce urma, la care se juca teatru și se recitau poezii naționale, „erau tot atâtea prilejuri care erau în măsură să trezească mândria națională și să lase urme neșterse la tineri și bătrâni.”

În patrimoniul Muzeului Național al Pompierilor se găsește un drapel de o importanță excepțională, ce-a aparținut Asociației Arcășești din Bosanci, județul Suceava.

Astfel, în anul 1924, probabil pe scheletul formației de pompieri voluntari deja existentă, s-a înființat Asociația Arcășească din Bosanci.

Drapelul cu dimensiuni de 150/135 cm are două fețe și este confecționat din mătase albastră, galbenă și roșie, deteriorat la partea de jos aproape o cincime. A fost restaurat în atelierele Muzeului Național al Satului „Dimitrie Gusti”, în anul 1989. Pe una din fețe (central) este pictat pe o pânză (60/40) prinsă de steag cu paiete, momentul în care Ștefan cel Mare se roagă. De jur împrejurul ei sunt frunze de laur și stejar și este scris cu litere din fir aurit de 8 cm textul: „Imboldu, iubirea, scopul, fericierea neamului. Societatea arcășească Bosanci”.

Cealaltă față are în centru stema României, realizată tot din fir aurit și paiete, iar ca text: „România, societatea arcășească Bosanci, fondată în anul 1924, decembrie 26”. Drapelul a fost identificat, de șeful Muzeului Pompierilor, în comuna Bosanci, la 29 septembrie 1976, cu sprijinul preotului Butnariu Vasile.

Căpitanul

Povestea de colecție

autor: plutonier adjutant șef Sebastian FURNEA, UPS
text preluat după lucrarea lui Jean Gheliuc
„Căpitanul Pavel Zăgănescu” - Ed. Militară 1969
foto: Muzeul Militar Național „Ferdinand I” - București,
foto hartă: colecția Emanuel ERENA

Pavel Zăgănescu

partea II - Scurt popas în București – odinioară

La începutul veacului al XIX-lea, când încep evenimentele la care ne vom referi, Bucureștiul era un oraș în curs de dezvoltare. Urcat pe cea mai înaltă clădire, puteai îmbrățișa întreaga lui panoramă. Mai multe artere principale porneau de la centru spre margini. Casele mai arătoase, curțile domnești, hanurile se înălțau semețe alături de locuințele modeste ale meseriașilor și negustorilor de tot felul. Iar dincolo, spre margini, se întindeau vii și livezi bogate, grădini nesfârșite ce pătrundeau până în inima orașului.

Și prin mijlocul orașului își făcea drum, sclipind ca un șarpe cu solzi de argint, Dâmbovița „apă dulce”, dând ocol cu undele sale la numeroase ostroave.

Nici nu se lumina bine de ziuă și pe ulițele mărginașe sau prin centru își făceau apariția sacagiii. Strigătele lor chemau lumea să cumpere apă rece și limpede din Dâmbovița: „Ooop!... Aaap!” Meșteșugarii de pe strada Gabroveni își pregăteau tocilele, cei de pe strada Blănari își deschideau dughenile, iar pe strada Cavafi, din preajma pieții Sf. Gheorghe, începea să se audă bocănitul cizmarilor. Pe toate ulițele roiau vânzătorii ambulanți. Orașul părea un furnicar. Pe străzile înguste, unele „pavate” cu bârne, altele numai bătătorite, treceau în goană caleștile aurite și droștile. Iată Podul Mogoșoaia (Calea Victoriei), Podul Calicilor (Calea Rahovei), Podul Târgului de Afară (Calea Moșilor), Podul Beilicului (Calea Șerban Vodă), Podul de pământ (Calea Plevnei), Podul Târgoviștei (Calea Griviței).

Pe vremea aceea pe Dealul Cotroceni și la poalele lui nu existau case, iar vestitul Codru al Vlăsiei începea chiar din preajma orașului... Lacul lui Dura (Lacul Cișmigiu) își întindea oglinda apelor până în apropierea Podului

Mogoșoaiei... Când se lăsa noaptea, în dreptul caselor arătoase se aprindeau felinare, iar în dreptul hanurilor ardeau șomoioage de câlți îmbibate cu păcură. Din când în când răsuna strigătul străjilor, care străbăteau toată noaptea ulițele.

Pentru tânărul Pavel Zăgănescu totul era nou și interesant. Stătea minute în șir să privească forfota străzilor, cortegiile pline de roade care, în fiecare dimineață, se îndreptau spre Târgul de Afară. Ce ciudat amestec de straie!

Dar, uneori, deasupra orașului începeau să răsunе – vestind primejdia incendiului – dangătele clopotelor, strigătele paznicilor, țipetele înspăimântate ale oamenilor. Atunci locuitorii Capitalei alergau, cu mic cu mare, să dea o mână de ajutor. Alerga și Pavel. Ce spectacol înfricoșător!

...Dar când apele Dâmboviței ieșeau din matcă! Băteau din nou clopotele, s-auzea același vacarm, însoțit de astă dată, de vuietul apelor învolburate. Oamenii se refugiau pe acoperișul caselor, pe ridicături de pământ și priveau neputincioși cum agoniseala lor, strânsă cu atâta trudă, era luată de valuri. Pavel își va aduce aminte de toate acestea mai târziu, când va îmbrăca uniforma de ofițer în corpul pompierilor militari și când, în virtutea îndatoririlor de serviciu, va depune mult zel la stăvilirea calamităților...

Zilele treceau. Băiatul în vârstă de paisprezece ani, care vedea acum lucrurile cu ochii unei maturități timpurii, dorea cu înflăcărare, asemenea multor tineri de vârsta lui, să săvârșească ceva deosebit, să găsească un mijloc de a se face cât mai folositor patriei sale. Căci așa își jurase.

Prilejul așteptat s-a ivit în anul 1830, anul înființării oștilor permanente în Țara Românească și Moldova.

Gânduri bune și nemărginită gratitudine

plutonier adjutant șef Sebastian FURNEA
redactor al Unității Publicității de Specialitate a IGSU

Emoțiile mă copleșesc pentru că am o dorință fierbinte de a mai așeza în pagină, la cumpăna dintre ani, câteva cuvinte...

Am avut curajul de a îndrăzni! Nu doar eu, căci singur sunt doar o rotiță dintr-un ansamblu de angrenaje ce pompează cu îndrăzneală informații, culoare și mișcare în paginile acestei reviste. Citindu-ne, voi ați dat viață și sens muncii noastre. Mai apoi, susținând efortul nostru prin valoroasele voastre intervenții, ați așezat pietre de temelie la baza performanței la care aspirăm. Fiecare completare a voastră, fiecare remarcă sau reproș nu au fost nicidecum o zdruncinare, ci o pură motivare constructivă, iar noi le-am primit cu drag. Am fost astfel impulsionați să continuăm, să facem ceea ce am simțit cu o pasiune înflăcărată și chiar inexplicabilă: să ducem mai departe, pe drumul îngust al excelenței, nonagenara publicație a pompierilor români. Este o uriașă responsabilitate, dar și un izvor nesecat de satisfacții profesionale!

Determinarea a fost cuvântul care ne-a convins că nu există sarcini imposibile, nici piedici. A trebuit doar să găsim soluții, unele poate nestandardizate, altele ne-am adaptat din mers, am vizualizat traseul, pe alocuri abrupt și l-am urmat cu încredere. Acum, la final de an calendaristic și publicistic, în urma feedback-ului primit din partea dumneavoastră pe întreaga perioadă, putem concluziona, cu mare satisfacție, că am reușit!

Suntem pe deplin conștienți că reușita noastră nu era posibilă într-o asemenea manieră dacă nu erăți implicați și voi, colaboratorii noștri, cei pasionați și dedicați scrisului, fotografiilor, oamenilor și acestei nobile arme.

Astfel, pentru fiecare sfat, cuvânt, indicație sau informație, pentru înțelegerea, dragostea, credința, prietenia, încrederea și sprijinul de care ați dat dovadă în tot acest timp, vă rugăm să primiți profunde mulțumiri și deplina noastră recunoștință. Acele valori, acele calități pe care le-ați pus ca ambasador în comunicarea noastră, ne-au ajutat să devenim mai buni, mai productivi, mai receptivi, mai moderni și să atingem rezultatele vizate, care evocă încredere și conferă putere. Sprijinul vostru ne înlesnește munca, deschide noi perspective și ne inspiră pentru viitoare realizări. Mulțumim și pentru răbdarea, respectiv toleranța de care ați dat dovadă atunci când timpul era strâns și, poate fără să conștientizăm, am pus termene și presiune asupra voastră. Voi ați înțeles mereu contextul derivat din penuria de timp aflat la dispoziția noastră, și v-ați avântat în vâltoare alături de noi, ca împreună să atingem limanul. Am observat asta, și am apreciat mereu, chiar dacă uneori am făcut-o tacit, altele verbal la modul repetativ. Vă asigurăm, gratitudinea noastră față de sprijinul vostru a fost mereu și va rămâne!

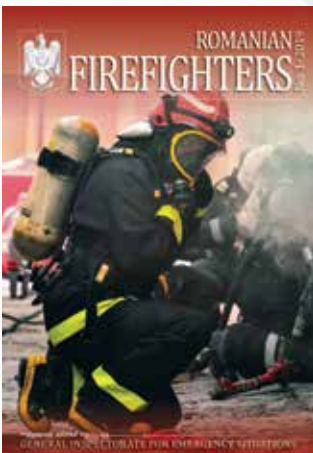
Acest parteneriat nobil este un exemplu de entuziasm și dăruire atât de necesar pentru atingerea celor mai înalte obiective, un incontestabil plus de valoare. Astfel, cutezăm să fim optimiști în ceea ce privește viitorul, pentru că e simplu să gândești așa atunci când ai lângă tine oameni de nădejde, adevărate valori cu care viața ne încântă. Fără asemenea oameni, o dezvoltare dinamică și cuprinzătoare este practic imposibilă. Altfel spus, fără aportul vostru, bilanțul paginilor revistei ar fi fost inevitabil mult mai searbăd.

Contribuția voastră neprețuită a reprezentat chintesența performanței acestei redacții. Sperăm din suflet ca absolut toate lucrurile bune pe care ni le-ați oferit să vi se întoarcă înzecit, iar rețeta de succes a vieții voastre să conțină următoarele ingrediente magice: oameni buni care să vă înconjoare, lucruri minunate care să vi se întâmple și din abundență zile fericite, presărate cu multe zâmbete.

Avem speranța ca cei care-și vor vedea semnătura în aceste pagini să simtă măcar o sutime din recunoștința pe care le-o purtăm, iar pe cei care nu au lăsat încă vreo amprentă aici, îi îndemnăm să pășescă cu încredere în această fascinantă lume a istoriei noastre scrise zi de zi. Garantat, merită cu prisosință! Atât ei, cât și cei despre care vor scrie.

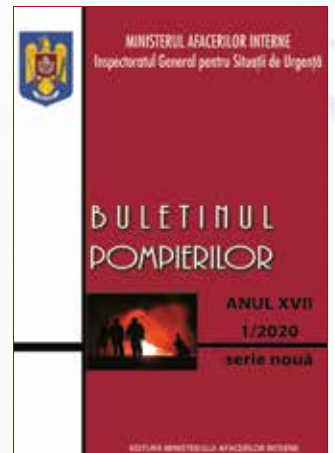
Prieteni, pentru toate acestea, VĂ MULȚUMIM!

La final, atât vouă, cât și tuturor cititorilor publicațiilor noastre, vă urăm un sincer și călduros LA MULȚI ANI!

Reflectare succintă a activității redactionale desfășurată în 2020:

- pagini tehnoredactate: 552
- pagini tipărite: 436
- articole scrise: 181
- fotografii și ilustrații: 809
- citate folosite: 110
- autori: 73

Nu merge unde te duce drumul, mergi pe unde nu există un drum și lasă o urmă.

Ralph Waldo Emerson

*Dacă toate electrocasnicele ne ușurează munca,
detectorul de fum ne poate salva viața!*

Adresa redacției:
București, sector 2, strada Banu Dumitrache, nr. 46.
Telefon: 021.208.6150
www.igsu.ro
revistapompieriiromani@igsu.ro
revistapompieriiromani2020@gmail.com

RESPONSABILITATEA asupra opiniilor exprimate în revistă, revine în totalitate autorilor.
MATERIALELE transmise la redacție spre publicare, nu se înapoiază.
REPRODUCEREA materialelor din cuprins este permisă numai cu menționarea sursei (copyright cf. Legii 8/1996).
Revista POMPIERII ROMÂNI editată de Inspectoratul General pentru Situații de Urgență.